

60 พรรษา สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
วันที่ 2 เมษายน 2558

แฟนเวียแฟนดิน
ในแถบถิ่นนี้ขจร กว้างหนักหนา
แลดูไกล สุดลูกหูลูกตา
ลัคนีรนาเบียวบจิ พงพิพร
เหมือนมารดาเลี้ยงบุตรให้สุขศรี
แฟนดินนี้แหละข้าว่าดี
บ้านจัดสวนงามเขตประเทศไทย
รักษาให้ยั่งยืนดูฟ้าเวีย

๒๒ กันยายน ๒๕๑๓

บทวิจัยทรงพระราชนิพนธ์ในสมเด็จพระเทพ
รัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

เพลง : นารีรัตนา

บทเพลงเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษา “เจ้าฟ้ามหากวีสรีนธร”

คำร้อง : สุทธิพงษ์ สมบัติจินดา และ ศิลปินอาสาในโครงการปทุมมาหาสิกขาลัย วัดปทุมวนาราม

ทำนอง : เดชาณิกูฐ ธีรดุริยสฤงฆ์ เรียบเรียง : เจษฎา สุขGRAM บัณฑิต : ธนพร แวกประยูร

พ่อเคยบอกไว้ จะทำเรื่องใดให้เสร็จดังฝัน
เส้นทางเหล่านั้น ไม่เคยลาดโรยด้วยกลีบดอกไม้
แต่แก้วดวงหนึ่งช่างงาม ยังมุ่งเดินตามรอยเท้าพ่อไป
ด้วยพลังที่ล้นดวงใจอันเปี่ยมศรัทธา
มือจับปากกา สมุดทุกหน้า พากเพียรสร้างสรรค์
อุดมการณ์นั้น ยังคงยึดมั่น ไม่หวั่นปัญหา
ป่าเขาลำเนาห่างไกล ความรักรินไปด้วยใจเมตตา
เพื่อแผ่นดินที่กำลังนิรมลร่มเย็นสืบไป
นารีรัตนา แก้วใจประชาคุณค่าสองไซ
แก่วามสะท้อนแสงทองส่องใจ
สว่างไสวด้วยหัวใจเพื่อแผ่นดินนี้
นารีรัตนา ผู้ยอมเหนื่อยล้าด้วยแรงที่มี
แก้วที่ควรค่าการสดุดี คือหนึ่งนารีผู้เป็นที่รัก
(ปวงไทยน้อมใจถวายศรัทธา ราชสุดา ผู้เป็นที่รัก...)

บทพระองต์ ทรงพระเจริญ

รวงข้าว

RUANG KHAO

เมษายน 2558 / April 2015

สมาคมหญิงไทยเพื่อหญิงไทย สวิตเซอร์แลนด์

สมเด็จพระเจ้าฟ้าแห่งการศึกษาลอว์ชีวิต
กฎหมายที่เปลี่ยนแปลงในปี 2015
จอมวางแพน
แต่...ตุณดาพู่จากไป และตุณยายที่ยังอยู่

วันที่ 1 ธันวาคม 2014

คณะกรรมการหญิงไทย และสมาชิก ร่วมงานถวายพระพรพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
จัดโดยสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงเบิร์น โดยการนำของท่านทูตเฉลิมพล ทันจิตต์ และภริยา
ที่โรงแรม Bellevue เบิร์น

13
13
13
13
13

ขอบขอบคุณ
คุณ Arom และ:
Prof. Matthias
Steinmann
ผู้ริเริ่มโครงการคุณ ต่อสมาคม
หญิงไทยเพื่อหญิงไทย
สวัสดีๆ เสมอมา

วันที่ 6 ธันวาคม 2014 งานในหลวงในดวงใจ ที่ Place de la Riponne เมืองโลซานน์

สมาคมหญิงไทยเพื่อหญิงไทย สวิตเซอร์แลนด์

Verein Thai Frauen für Thai Frauen

Postfach 11, 3038 Kirchlindach

Tel. +41 79 649 34 32

PC-Konto: 87- 677365 -7

IBAN : CH26 0900 0000 8767 7365 7

<http://www.thaifrauenverein.ch>

E-Mail: vorstand@thaifrauenverein.ch

เฟสบุ๊ค สมาคมหญิงไทยเพื่อหญิงไทย:

<http://www.facebook.com/thaifrauen.swiss>

คณะกรรมการสมาคมฯ

ประธาน : จารีย์ เคลเลอร์ คีร์โต

รองประธาน : กุวัลยา วีเดอร์

เหรัญญิก : อรัญญา ชูตรี

ทะเบียน : พรพรรณ เวงเซอร์

ประชาสัมพันธ์ : กัลยา พิงค์

ฝ่ายวิชาการ : ญาณพัช สุขนิตย์

บรรณาธิการ : กุหลาบ ไทโรโพริท์

เว็บมาสเตอร์ : Dr. Hans Rieder

ที่ปรึกษา : สมบัติ มากลั่น -เรอบิเย

บรรณาธิการและฝ่ายศิลป์ : กุหลาบ ไทโรโพริท์

กองบรรณาธิการ : กุวัลยา วีเดอร์ อรัญญา ชูตรี

พิสูจน์อักษร : จารีย์ เคลเลอร์ คีร์โต

นักเขียน : ก. ไตรคำ นกฮูก พี่หญิงไทย กลอยใจ

นภา หลิน โยทะกา พระอาจารย์พิทยา สุานิสสร
มาตามโรสมูรี

นักแปล : วีรณา และฮันส์ ฟอเรอร์ ศักดา บัวลอย เมษ์ นิฟ

ขอบคุณภาพปกโดย คุณต้น, ภาพประกอบในเล่มจากกูเกิ้ล

และ Beobachter.ch

สารบัญ

เรื่องจากเมืองไทย

สมเด็จพระเจ้าฟ้าแห่งการศึกษาตลอดชีวิต.....6

กฎหมายน่ารู้

กฎหมาย ที่เปลี่ยนแปลงในปี 2015.....8

สิทธิและหน้าที่ของเยาวชน10

ชรา บ้านพักคนชรา.....12

จอมวางแผน.....14

สรรหาแม่เล่า

แต่..คุณตาผู้จากไป และคุณยายที่ยังอยู่16

รักในช่วงสงครามโลก.....18

ค่าของคน อยู่ที่ผลของงาน.....20

สุขภาพกาย ใจ

“ให้” อย่างไร ไม่เป็นทุกข์.....22

สาระน่ารู้

สอนลูก ไม่ให้เป็นหนี้.....24

หญิงไทย

บทบรรณาธิการ.....4

สารจากประธาน.....5

ถามมา ตอบไป.....15

รำลึก 16 ปี สมาคมหญิงไทยเพื่อหญิงไทย.....27

ปฏิทินกิจกรรม ไบสมัครสมาชิก.....28

บริการกงสุลนอกเวลาราชการ.....29

รายงานกิจกรรมปี 2014.....30

บทบรรณาธิการ

สวัสดีค่ะท่านผู้อ่านที่รัก

เนื่องในวโรกาสเฉลิมพระชนมพรรษาครบ 60 พรรษา ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี รวงข้าวฉบับแรกของปี จึงขอนำเรื่องราวของพระองค์ท่าน ในส่วนของการศึกษา มาเล่าสู่กันฟัง เพราะการศึกษามีความสำคัญในการพัฒนาด้านต่างๆ โดยเฉพาะการพัฒนาคน และวิธีการสร้างคนที่ดีที่สุด ในสายตา และจากประสบการณ์ของตัวเอง ก็คือทำให้การศึกษา ซึ่งมีค่าใช้จ่าย

แต่เป็นการศึกษา ที่มาจากทุกสิ่งรอบๆ ตัวเราค่ะ

ในฉบับนี้ มีการปรับเปลี่ยน ชื่อคอลัมน์ เพื่อความชัดเจน นั่นคือ คอลัมน์กฎหมายน่ารู้ ไม่ว่าจะเป็นกฎหมายที่มีการเปลี่ยนแปลงในปีนี้ และสำหรับคุณพ่อคุณแม่ทั้งหลาย ที่มีลูกอยู่ในช่วงวัยที่เขา กำลังจะมีสิทธิเสรีภาพเป็นของตัวเอง เราในฐานะพ่อแม่ จึงควรรู้ไว้ จะได้ปฏิบัติต่อลูกๆ ได้ตามสิทธิที่เราเป็นนะค่ะ นอกจากนี้ยังมีเรื่องราวเกี่ยวกับสิทธิของคนชรา ที่เราไม่ควรมองข้าม และการวางแผนที่ดีก็มีความจำเป็นมากนะค่ะ ส่วนอีกคอลัมน์ ให้ชื่อว่า สรรหามาเล่า เพราะเราสรรหามาเล่าจริงๆ เรื่องเล่าแต่ละเรื่องของเรา มีเนื้อหาละเอียด ที่หลากหลาย ไม่ใช่เล่ากันธรรมดาๆ เป็นอย่างไรติดตามอ่านกันค่ะ

สำหรับสุขภาพ(ใจ) ฉบับนี้ เป็นประเด็นหนึ่งที่พูดคุย ปรึกษากัน ในกลุ่มเรื่องเล่าจากมาตาม(เมียฝรั่ง) จากเว็บชื่อดัง ผู้เปิดประเด็นเริ่มว่า "ปัญหาที่แก้ไม่ตก" จึงมาบรรยายความในใจ "คือทุกข์ที่เกิดเพราะพ่อแม่ ที่ให้เท่าไรก็ไม่เคยพอ" ดิฉันจึงกราบขอให้พระอาจารย์พิทยา ฐานิสสโร (นามปากกา บาตรเดียวท่องโลก คม ชัด ลึก) เขียนบทความนี้ให้กับ รวงข้าว รับรองถ้าใครมีทุกข์จากการให้ ไม่ว่าจะให้กับใคร ถ้าอ่าน คิดตาม และนำมาปฏิบัติ รับรองว่าทุกข์จะน้อยลง

ดิฉันคนหนึ่งละ ที่คิดว่า การไม่มีหนี้ เป็นลาภอันประเสริฐ แต่สมัยนี้ เขาเป็นหนี้กันตั้งแต่วัยขบเผาะ ดั่งเห็นได้จากข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์ หรือจากอินเทอร์เน็ต หรือแม้รายการโทรทัศน์ ชื่อ ECO ได้นำเสนอ ด้วยสถิติที่ว่า ในเขตประเทศสวิดตแลบที่ใช้ภาษาเยอรมัน ผู้ที่อายุต่ำกว่า 24 ปี ทุกๆ 10 คน จะมี 1 คน ที่เป็นหนี้ มากกว่า 2,000 ฟรังก์ จนมีนักสังคมสงเคราะห์ ที่ทำงานด้านการป้องกันการเป็นหนี้ ในวัยรุ่น ถึงกับให้คำจำกัดความของยุคนี้ว่า เป็นยุคสมัยแห่งการติดลบ (Generation minus) เป็นเพราะอะไร และเราจะป้องกันการเป็นหนี้สินนี้ได้อย่างไร ติดตามอ่านกันได้ในเรื่อง สอนลูกไม่ให้เป็นหนี้ ค่ะ

ท้ายสุดนี้ ขอเชิญชวนสมาชิกทุกท่าน เข้าร่วมประชุมสามัญประจำปี เพราะปีนี้เป็นปีที่เราจะต้องมีการเลือกคณะกรรมการใหม่ และงานเปิดตัว หนังสือคู่มือ การใช้ชีวิตในสวิตเซอร์แลนด์ เส้นทางสู่สวิตเซอร์แลนด์ เราได้นำภาพปกของหนังสือคู่มือฯ มาเป็นปกของวารสารที่อยู่ในมือท่านขณะนี้ เพื่อเชิญชวนให้ทุกท่าน อยากเห็นรูปเล่มเต็มๆกันค่ะ และที่สำคัญ หนังสือเล่มนี้ จะแจกให้กับสมาชิกทุกท่านด้วย ใครที่มางาน รับหนังสือไปได้เลยละ

ดิฉันหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้พบกับท่านสมาชิกในวันประชุมสามัญประจำปีนี้ค่ะ
กุหลาบ ไทโพธิ์กู (saipopoo@gmx.ch ส่งเรื่องราว คำติชม กันมาได้ค่ะ)

สารจากประธาน

สวัสดิ์ค่ะเพื่อนพ้องน้องพี่ชาวไทยในสวีตฯ ทุกคน

ยินดีที่ได้มาทักทายพี่น้องชาวไทยอีกครั้ง ในวารสารฉบับเดือนเมษายน 2558 นี้ เผลอไปเดียวเดียว เพิ่งฉลองปีใหม่กันไม่นานนี่เอง ก็ถึงเทศกาลสงกรานต์อีกแล้ว สำหรับคนมีความสุขเวลาจะผ่านไปเหมือนติดปีกบิน แต่หลายคนที่มีความทุกข์ โดยเฉพาะเมื่อต้องอยู่ห่างไกลบ้าน ไกลญาติพี่น้อง เวลาช่างผ่านไปอย่างเชื่องช้า เป็นกำลังใจให้กันและกันนะคะ ปัญหาทุกอย่างมีหนทางแก้ไข เราชาวสมาคมหญิงไทยฯยินดีให้คำปรึกษา แต่หลายครั้งเมื่อปัญหาเกิดขึ้นตนเองอาจจะช่วยตนเองได้ดีที่สุด โดยค่อยๆพิจารณาว่า เกิดอะไรขึ้น จะแก้ไขอย่างไร เป็นข้อๆไป นั่นคือต้องมีสติ เรียกสติคืนมาอยู่กับตัว แม้ชั่วคราวก็ยังดี อยากจะเรียกว่า “เป็นมิตรกับตนเอง”

เมื่อเกิดปัญหา ให้ถอยกลับมาก้าวหนึ่ง ให้พลังใจกับตนเองเพื่อเข้มแข็งพร้อมเดินก้าวต่อไปอย่างมั่นคง เปรียบดังการยิงธนู ถ้าเราน้าวสายธนูมาด้านหลัง เข้าหาตัวเราสุดแรง ลูกธนูจะพุ่งสู่เป้าหมายได้ไกล และแม่นยำที่สุด นั่นคือถอยหลังได้มากเท่าไร ความก้าวหน้าจะมีมากยิ่งขึ้น เจออุปสรรค ต้องไม่หวั่นไหว แต่ตั้งสติมั่น ในการที่จะหาหนทางแก้ไข ทุกปัญหามีทางแก้ไขได้แน่นอน อย่าลืมเป็นมิตรกับตนเอง พร้อมจะสร้างสุข ห่างไกลความทุกข์ ความเหงา ความเศร้า

ส่งความสุขวันปีใหม่ไทยปี 2558 แก่ทุกคนค่ะ

จุฬ 19/4/2558

สมเด็จพระเจ้าฟ้าแห่งการศึกษาตลอดชีวิต

ปัญญาเป็นทรัพย์ล้ำ	เลอเลิศ
เป็นสิ่งอันประเสริฐ	ยิ่งล้ำ
อาจก่อเกียรติช่วยชาติ	ชูชื่อ
รู้จักนำค้นค้น	จากห้องทุกซอก

พระราชนิพนธ์ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
พุทธศาสนสุภาษิตคำโคลง 11 ธันวาคม 2519

จากพระราชนิพนธ์ที่อัญเชิญมานี้ แสดงให้เห็นว่า **สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี** ทรงตระหนักถึงความจำเป็นที่คนทุกคนที่เกิดมามีจะต้องแสวงหาความรู้หรือการศึกษาทุกรูปแบบเพื่อให้ได้มาซึ่ง **"ปัญญา"** ที่สามารถนำมาใช้ในการแก้ปัญหาที่เป็นต้นเหตุแห่ง **"ทุกข์"** และปัญญาทำให้คนเราเห็นสิ่งที่จำเป็นในการดำรงชีวิตได้ คนเราจึงต้องมีการศึกษา หรือมีการหาความรู้ จึงเกิดปัญญา...

พระผู้เป็นภาพลักษณ์ของนักการศึกษาตลอดชีวิต
การศึกษาตลอดชีวิต (Life Long Education) มีผู้ให้ความหมายของคำนี้ไว้อย่างมากมาย พอสรุปได้ว่า **"การศึกษาตลอดชีวิต"** คือ กระบวนการจัดการศึกษาที่ผสมผสานการศึกษาทุกรูปแบบ ทั้งการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนสามารถเรียนรู้ได้ทุกสถานการณ์ เวลา และสถานที่ อย่างต่อเนื่องตลอด

ชีวิตตามความต้องการและความสนใจ เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม ซึ่งการศึกษาตลอดชีวิต ก่อให้เกิด **"การเรียนรู้ตลอดชีวิต"** ตั้งแต่เกิดจนถึงวาระสุดท้ายของชีวิต

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงแสวงหาความรู้เพิ่มเติมตลอดเวลา ทุกรูปแบบ ทั้งการประชุมสัมมนา ทักษะศึกษาทั้งในประเทศหรือต่างประเทศ ใช้อุปกรณ์ การเรียนทุกประเภท นับตั้งแต่การใช้อุปกรณ์การสื่อสาร ดาวเทียม คอมพิวเตอร์ วิทยุ โทรทัศน์ ตลอดจนการแสวงหาความรู้ด้วยพระองค์เอง ทรงสนพระทัยที่จะเรียนรู้ทุกเรื่อง ทั้งที่เกี่ยวข้องกับพระองค์เอง และทรงเห็นว่า ทุก ๆ สถานที่ มีความรู้ที่จะให้พระองค์ศึกษา ไม่ว่าในป่าเขา ทุ่งนา โรงงาน หรือท้องทะเล ทรงแลกเปลี่ยนความรู้กับบุคคลทุกระดับ นับตั้งแต่เกษตรกร กรรมกรผู้ใช้แรงงาน ครูอาจารย์ นักวิทยาศาสตร์ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังจะเห็นได้จาก การเสด็จพระราชดำเนินไปยังที่ต่าง ๆ เพื่อการศึกษาหาความรู้อย่างสม่ำเสมอ

หัวใจสำคัญของการเป็นนักการศึกษาตลอดชีวิต มีจุดเริ่มต้นอยู่ที่ การฝึกตนให้เป็นคนตื่นตัวต่อการศึกษานั้นหมายถึง ความอยากรู้ อยากเห็นในเรื่อง ในสิ่งต่าง ๆ ตลอดเวลา ดังพระดำรัสที่ทรงพระราชทานไว้ว่า **"...เราควรคิดว่า เราเป็นได้ทั้งนักเรียนที่ดีตลอดเวลา และมีคุณสมบัติของครูที่ดีตลอดเวลา เช่นกัน ผู้ที่สนใจความรู้ต่าง ๆ ไม่ควรประมาทผู้อื่น ไม่ว่าผู้ใด เราควรถือว่า คนทุกคน สิ่งทุกสิ่ง เป็นครูให้ความรู้แก่เราได้หมด ถ้าเราประมาทคน หรือสิ่งนั้นโดยไม่เปิดตา เปิดใจให้กว้างในการรับรู้ ขาดศรัทธาในครูผู้ให้ความรู้ เราอาจไม่ได้รับความรู้ที่ดี... แหล่งที่จะหาความรู้มิใช่เพียงแค่บุคคลอาจเป็นแหล่งอื่น ๆ รอบตัว..."** จากพระราชดำรัส ที่กล่าวนี้ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี นับเป็น

พระผู้เป็นแบบฉบับของนักการศึกษาตลอดชีวิตที่ดี พยายามแสวงหาความรู้ความเข้าใจสู่พระองค์เอง ตลอดเวลา โดยมีได้ทรงถือว่า สำเร็จการศึกษาระดับ ดุษฎีบัณฑิตหรือเป็นผู้ที่มีสมบัติปัญญาเฉลียวฉลาด ได้รางวัลเหรียญทองในการเรียนแล้ว ไม่จำเป็นที่จะต้องเรียนรู้จากชาวต่างชาติหรือบุคคลอื่นใดอีก เรา จะเห็นภาพพระจริยาวัตรของการทรงสมุทบันทึก เหตุการณ์ ข้อมูล ความรู้ที่พระองค์ได้รับจากบุคคลทุกระดับ และสิ่งแวดล้อมรอบพระองค์ เพื่อเป็นองค์ความรู้รวบรวมของพระองค์เอง หรือทรงถ่ายทอดให้ผู้อื่นต่อไป นับเป็นพระจริยาวัตรที่ยากจะหาผู้ใดเสมอเหมือนในความเป็นผู้เฝ้าหาความรู้อย่างแท้จริง

นอกจากความตื่นตัวต่อการศึกษาแล้ว พระองค์ทรง สนับสนุนอยากฝึกให้ เด็กไทยมีความเป็นผู้ช่างสังเกต และได้สัมผัสกับสิ่งแวดล้อม เพราะสามารถช่วยให้ ผู้เรียนได้เรียนรู้และวินิจฉัย และนำมาปฏิบัติได้ดังที่ ทรงเล่าไว้ว่า

"...เมื่อวันทีไปอินโดนีเซีย มีเด็กอนุบาลจาก โรงเรียนจิตรลดาไปส่งที่พระตำหนักจิตรลดา เด็ก ๆ เหล่านั้นช่างซัก ช่างถาม และมีความกล้าหาญ เดิน ตรงไปที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ถามโน่น ถามนี่ หลายอย่างเกี่ยวกับวิทยุที่ทรงถือ เมื่อทรงอธิบายก็ฟัง ด้วยความสนใจ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพอ พระทัย ตรัสชมว่า ช่างสังเกตดี มีความสนใจสิ่งต่าง ๆ มาก และกราบบังคมทูลว่าได้ให้นโยบาย การสอนไว้ โดยเน้น การสังเกตและฝึกให้แสดงออก ฝึกให้พูด หัด สังเกตธรรมชาติ"

ความกล้าที่จะปฏิบัติหรือกล้าแสดงออก เป็นอีก ภาพลักษณ์หนึ่งที่นักศึกษาดูตลอดชีวิตควรมี

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ ทรงปฏิบัติเป็นตัวอย่างได้เสมอเช่น ขณะเสด็จพระราช

ดำเนินทั้งในประเทศและต่างประเทศ มักมีผู้กราบ บังคมเชิญให้ทรงร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่พระองค์ มิได้ ทรงล่วงหน้า การทรงระบำ หรือเครื่องดนตรีพื้นเมือง การวาดภาพ การปั้น แกะสลัก การเสวยอาหารที่แปลก ใหม่ เป็นต้น แต่พระองค์ก็ทรงกล้าที่จะเรียนรู้ได้อย่าง ไม่กังขาและเคอะเขิน และเก็บเป็น ข้อมูลในการ ถ่ายทอดต่อไป

ภาพลักษณ์ข้อสุดท้าย คือ การถ่ายทอดความรู้ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรง สนพระทัยในการถ่ายทอดความรู้ หรือการเป็นครูเป็น อย่างยิ่ง ดังจะเห็นได้จากการที่ทรงรับราชการเป็นพระ อาจารย์ประจำของโรงเรียนนายร้อยพระจอมเกล้า

เป็นพระอาจารย์พิเศษในหลายสถาบันตลอดจนการรับ เป็นวิทยากรพิเศษบรรยายการประชุมสัมมนา โดยเฉพาะการทรงพระนิพนธ์หนังสือที่ให้ประโยชน์แก่ ผู้อ่านไว้มากมาย

นับเป็นความโชคดีของประชาชนชาวไทยที่อยู่ภายใต้ พระบารมีและพระปรีชาญาณของพระองค์ **"สมเด็จพระ เจ้าฟ้า แห่งการศึกษาดูตลอดชีวิต"** เพราะพระองค์ ทรงเป็นพระผู้ไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย หรือเบื่อหน่ายต่อ การแสวงหาความรู้เลย สมควรอย่างยิ่งที่พวกเรา จะ ถือเป็นแบบอย่าง....

รวบรวมโดย กลอยใจ

ที่มา: <http://www.siced.ac.th/index.php?name=anfe11>

<http://www.thairath.co.th/content/413904>

กฎหมาย ที่เปลี่ยนแปลงในปีใหม่ 2015

มีอะไรบ้างนั้น มาติดตามกันเลย.....

การคุ้มครอง เกี่ยวกับการใช้หมายเลขโทรศัพท์ โดยมิชอบ

เราสามารถ เรียกร้องจากผู้ประกอบการให้บริการ การสื่อสารทางโทรศัพท์ ให้อายัดหมายเลขส่วนตัวของเราได้ ถ้าเราพิสูจน์ได้ว่า เบอร์โทรศัพท์ของเรา ถูกคนอื่นลักลอบใช้ จากต่างประเทศ (ผ่านโปรแกรม «Spoofing») ผู้ให้บริการการสื่อสารทางโทรศัพท์ สามารถยื่นขออายัด หมายเลข ของ(ผู้ใช้นี้) จากต่างประเทศได้เช่นเดียวกัน

เกณฑ์ที่สูงขึ้น ของเงินฝากกองทุนบำนาญ เสถียร สอง เงินฝากจากการทำงาน

แต่ต่อไป ลูกจ้าง ต้องมีรายได้ต่อปี เกินกว่า 21,150 สวิสฟรังก์ จึงจะมีสิทธิ ฝากเงินเข้ากองทุนบำนาญ สะสมสำหรับผู้ประกอบอาชีพภาคบังคับได้ (กฎหมายเก่า 21,060 สวิสฟรังก์)

ไม่มีการหักเงิน สำหรับพี่เลี้ยงเด็ก

เยาวชนที่มีอายุจนถึง 25 ปี ที่ทำงานในบ้านส่วนตัว ในฐานะเป็นพี่เลี้ยงเด็ก และมีรายได้ต่อปี รวมแล้วไม่เกินกว่า 750 สวิสฟรังก์ จะไม่ถูกนำมาคำนวณ และไม่ถูกหักเพื่อจ่ายค่าเบี้ยประกันเลี้ยงชีพในวัยชราและสำหรับ

ทายาท (AHV เสถียรที่ 1) อีกต่อไป ยกเว้นเสียแต่ว่า ลูกจ้างต้องการ

สิงห์ขักรวดเร็ว และ เมมาแล้วขับ จะต้องจ่าย

ใครที่ เมมาแล้วขับ หรือว่า ขับรวดเร็วเกินกว่ากำหนด เป็นสาเหตุให้เกิดอุบัติเหตุ ตามกฎหมายใหม่นี้ทางบริษัทประกันรถยนต์ จะสามารถเรียกร้อง ค่าสินไหมทดแทนคืนจากผู้ขับได้ ตามความเหมาะสมของความผิด และ รวมทั้งค่าใช้จ่ายที่ทางบริษัทประกัน ได้จ่ายค่าเสียหายให้แก่บุคคลนั้น ไปก่อนหน้านี้แล้ว

หนังสือรับรองความประพฤติชนิดพิเศษ สำหรับบุคคลที่ทำงานกับเด็ก ๆ

เพื่อเป็นการป้องกัน อาชญากรรมทางเพศ และการล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้เยาว์ ได้มีการออกกฎระเบียบใหม่ ในการขอหนังสือรับรองความประพฤติชนิดพิเศษ แก่บุคคลทั่วไป ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับเด็ก ๆ

ในหนังสือรับรองความประพฤติชนิดพิเศษนี้ จะมีการระบุถึง การห้ามประกอบอาชีพ และ/หรือ ห้ามการติดต่อ และการห้ามเข้าใกล้ ตามที่ทางศาลได้พิพากษาถึงที่สุด ให้ลงโทษตามความผิดจริงแล้ว คำพิพากษานี้มีความแตกต่างจากการระบุใน หนังสือรับรองความประพฤติแบบธรรมดา สำหรับบุคคลทั่วไป คือ ในหนังสือรับรองความประพฤติชนิดพิเศษนี้ จะมีการระบุเกี่ยวกับระยะเวลาถึงการต้องห้ามต่างๆ ตั้งแต่ หนึ่ง ถึงสิบปี ตามกำหนดโทษ การออกหนังสือรับรองความประพฤติประเภทนี้ จะเป็นการช่วยให้นายจ้างได้รับ

ทราบข้อมูลของบุคคล ก่อนที่จะรับบุคคลเข้าทำงาน
ในสายอาชีพด้านเยาวยชน รวมทั้งงานด้านอาสาสมัคร
ต่างๆเกี่ยวกับเยาวยชน หรืองานที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่
ต้องการได้รับความช่วยเหลือดูแลพิเศษ

เงินเกษียณ เพิ่มมาอีก 5 ฟรังก์

เงินเบี้ยยังชีพในวัยชรา และ สำหรับทายาท
(AHV) และ เงินบำนาญสำหรับผู้ทุพพลภาพ (IV)
ขั้นต่ำ ในกรณีที่พักไม่เคยขาดช่วง ยอดใหม่จะอยู่ที่
1,175 สวิสฟรังก์ (แทน 1,170 สวิสฟรังก์) ยอดสูงสุด
เพิ่มขึ้น 10 สวิสฟรังก์ เป็น 2,350 สวิสฟรังก์ สำหรับ
เงินช่วยเหลือเพิ่มเติม จะเพิ่มตามความเหมาะสม เพื่อ
การครอบคลุมในการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐาน (อาหาร
เสื้อผ้า ค่าภาษี) เป็น 19,290 สวิสฟรังก์ ต่อปีสำหรับ
คนโสด และ 28,935 สวิสฟรังก์ สำหรับคู่สมรส
ทั้งหมดนี้จะทำให้รัฐบาลมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นประมาณ
200 ล้านสวิสฟรังก์ ต่อปี

การปันส่วนแบ่ง เงินค่าเบี้ยประกันเลี้ยงชีพในวัย ชรา และ สำหรับทายาท เพื่อเป็นค่าตอบแทน การอบรมเลี้ยงดูบุตร

สำหรับคู่ชีวิต ที่มีบุตรร่วมกัน จะได้รับเงินฝากสะสม
เข้ากองทุนประกัน AHV เพื่อเป็นค่าตอบแทนต่อการ
อบรมเลี้ยงดูบุตร ตามกฎหมายถึงสิ้นปี 2014 ที่ผ่าน
มา จะถูกแบ่งคนละครึ่ง แก่ ฝ่ายแม่และพ่อ

ทั้งสองฝ่าย จะได้รับการคำนวณเงินค่าตอบแทนเข้า
กองทุนประกันนี้ตามสิทธิ

ตามกฎหมายใหม่ปี 2015 นั้น สำหรับผู้ที่มิได้จด
ทะเบียนสมรส หรือผู้ปกครองบุตรที่ทำกรหย่าร้างกัน
แล้ว จะต้องแจ้งความประสงค์ว่า จะรับเงินฝากสะสม
เข้ากองทุนประกัน AHV ชำต้น เข้าบัญชีของฝ่าย แม่
หรือ พ่อ หรือว่า คนละครึ่ง ถ้าหากว่าไม่สามารถตกลง
กันได้ว่าจะให้เงินนั้นเข้าบัญชีของใคร ทางศาล หรือ
ว่าทางสำนักงานราชการพิทักษ์เด็กและผู้ใหญ่ จะเป็น
ผู้ดำเนินการตัดสินให้ ตามสัดส่วนของการดูแลบุตร
ของคู่กรณี แต่ถ้าหากว่าคู่กรณีไม่แจ้งความประสงค์
ให้ทางส่วนราชการทราบเลย ฝ่ายแม่จะได้รับเงินฝาก
เข้ากองทุนเงินประกันทั้งหมดแต่ผู้เพียงเดียว ทั้งนี้
เช่นเดียวกันกับ เรื่องการดูแลบุตรร่วมกัน ที่ได้ตกลงกัน
ไว้ก่อน ณ วันที่ 1 มกราคม 2015 นั้น แต่ยังไม่สามารถ
หาข้อสรุปตกลงเกี่ยวกับการคำนวณเงินฝากค่าอบรม
เลี้ยงดูบุตรเข้ากองทุนประกัน AHV นี้ได้ ก็ให้บังคับใช้
ไปตามข้อบังคับกฎหมายใหม่ข้างต้น

ที่มา : นิตยสาร Beobachter ฉบับวันที่ 24 ธันวาคม 2014
แปลโดย ศักดา บัวลอย
เรียบเรียงโดย ไรส

สิทธิและหน้าที่ของเยาวชน

ท่านผู้อ่าน เคยสงสัยไหมว่า ลูกๆ หลานๆ ของพวกเรา จำเป็นต้องเสียภาษีไหมเมื่อพวกเขามีรายได้ พ่อแม่มีสิทธิที่จะรู้ไหม ว่าลูกชายมีรายได้เท่าไร หรือลูกสาวไปพบแพทย์ทำไม คำถามคำตอบเหล่านี้ มีอยู่ในบทความต่อไปนี้แล้วค่ะ

1. ใครเป็นผู้ดูแลทรัพย์สินของเยาวชน

รายได้ซึ่งเด็กๆ และเยาวชนได้มา จากการได้รับเป็นของขวัญ หรือจากมรดก เรียกว่า มรดกของเยาวชน **ในทางกฎหมาย** มรดกเยาวชนแบ่งเป็น มรดกเยาวชนแบบปกติ และมรดกเยาวชนแบบอิสระ เช่น เงินมรดก ถือได้ว่าเป็น มรดกเยาวชนแบบปกติ พ่อแม่ของเด็กสามารถบริหารจัดการเงินส่วนนี้ได้ โดยใช้จ่ายไปเพื่อการศึกษา พัฒนาความรู้ ความสามารถของเด็ก การกินอยู่ จนกว่าเด็กจะอายุครบ 18 ปี เงินมรดกส่วนนี้ พ่อแม่ไม่มีสิทธินำมาใช้จ่ายส่วนตัว ส่วนมรดกเยาวชนแบบอิสระ คือ เงินส่วนที่ได้รับเป็นเงินติดกระเป๋า หรือเงินเดือนของเด็ก พวกเขา มีสิทธิใช้เงินส่วนนี้อิสระ ตามใจชอบ โดยไม่ต้องขออนุญาตพ่อแม่

2. เยาวชนมีสิทธิที่จะรักษาความลับทางการแพทย์ของตนเองไหม

คำตอบ คือ **ได้** แพทย์ไม่มีสิทธิที่จะแจ้งข้อมูลดังกล่าวของเยาวชนให้ใครๆ ทราบ **แม้**แต่พ่อแม่ของเด็กๆ

เยาวชนที่อายุมากกว่า 14 ปี สามารถตัดสินใจได้ด้วยตัวเอง ว่าต้องการรับการรักษาทางการแพทย์ต่างๆ หรือไม่ เมื่อเยาวชนอนุญาตเท่านั้น แพทย์จึงจะสามารถให้ข้อมูล ในเรื่องการเจ็บป่วย หรือการรักษาพยาบาล ต่อผู้อื่นได้ แต่แพทย์เองก็สามารถ **ปฏิเสธการรักษาได้** ถ้าเยาวชน ไม่บอก ให้พ่อแม่ผู้ปกครองทราบ

ยกเว้น ในกรณีฉุกเฉิน ซึ่งแพทย์จะต้องให้ความช่วยเหลือ

3. เงินเดือนของเยาวชน ควรจะจ่ายไปที่ใด

เยาวชนควรเปิดบัญชีของตัวเอง สำหรับเงินเดือนและเงินติดกระเป๋า เพราะเป็นการดี ที่เด็กๆ จะได้เรียนรู้ ข้อเสนอต่างๆ จากธนาคาร

4. เยาวชนต้องรับผิดชอบความเสียหายที่ตัวเองก่อขึ้นหรือไม่

ต้อง เยาวชนต้องจ่ายชดเชยค่าเสียหายที่เกิดขึ้น จากการกระทำของตัวเอง ส่วนพ่อแม่จะจ่ายค่าเสียหายด้วยถ้าพ่อแม่ มีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดความเสียหายเท่านั้น บ่อยครั้งที่เยาวชนมีเงินไม่มากพอที่จะชดเชยค่าเสียหาย แต่พ่อแม่เองก็ไม่จำเป็นที่จะต้องชดเชยค่าเสียหายแทน ปกติครอบครัวจะมีการทำประกันในกรณีความเสียหายเหล่านี้ การชดเชยค่าเสียหายจึงเป็นหน้าที่ของบริษัทประกัน

5. เยาวชนที่เรียนฝึกอาชีพ ที่ยังอาศัยอยู่กับพ่อแม่ ต้องจ่ายค่าที่พักและอื่นๆ กับพ่อแม่เป็นจำนวนเท่าใด

ไม่มีกฎหมายบังคับในเรื่องนี้ โดยทั่วไปพ่อแม่มีหน้าที่ที่จะสนับสนุนลูกๆ ของตัวเองอยู่แล้ว รวมไปถึงค่าใช้จ่ายสำหรับการศึกษา แต่หากเยาวชนคนใดมี

รายได้เป็นของตัวเองแล้ว พ่อแม่ก็สามารถลดการสนับสนุนลงได้ จึงขอแนะนำว่า เยาวชนคนใดที่ยังพักอาศัยกับพ่อแม่ และมีรายได้เป็นของตัวเอง ควรจะมอบค่าใช้จ่ายบางส่วนให้กับพ่อแม่ด้วย

6. เมื่อไรที่การมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเยาวชนเป็นสิ่งผิดกฎหมาย

เยาวชนที่อายุต่ำกว่า 16 ปียังอยู่ในวัยที่ได้รับการคุ้มครอง เพราะฉะนั้น การมีเพศสัมพันธ์กับเยาวชนที่อายุต่ำกว่า 16 ปี เป็นสิ่งผิดกฎหมาย แต่จะไม่ได้รับการลงโทษ หากทั้งคู่อายุต่างกันไม่ถึง 3 ปี

7. ใครจะเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ เมื่อเยาวชน มีปัญหากับพ่อแม่ ผู้ปกครอง

เยาวชนสามารถขอคำปรึกษาจากผู้ช่วยเหลือ และให้คำแนะนำแก่เยาวชน ที่อำเภอสี่งตัวเองอยู่ เจ้าหน้าที่จะพูดคุย ให้คำปรึกษากับเยาวชน และถ้าเยาวชนต้องการได้รับการปกป้องคุ้มครอง จากพ่อแม่ เจ้าหน้าที่ก็จะส่งต่อให้หน่วยงาน คุ้มครองเด็ก และเยาวชน ต่อไป

8. เยาวชนมีสิทธิหางานช่วงปิดเทอม หรือช่วงพักร้อน โดยไม่ต้องแจ้งพ่อแม่ ใหม่

ได้ เยาวชนมีสิทธิที่จะวางแผนการใช้เวลาว่างของตัวเอง อาจจะไปทำงานหารายได้ช่วงปิดเทอม โดยไม่ต้องรอให้พ่อแม่อนุญาต **ยกเว้น** ในกรณีที่ผลการเรียนต่ำ พ่อแม่มีสิทธิที่จะยกเลิกสัญญาจ้างงานของลูกๆ ได้

9. เยาวชนต้องจ่ายภาษีรายได้ไหม

ต้องจ่าย เยาวชนต้องยื่นเรื่องชำระภาษีจากรายได้ที่ตัวเองได้มา แต่ส่วนใหญ่เงินรายได้จะต่ำกว่าระดับที่ต้องชำระภาษีรายได้อยู่แล้ว จึงไม่ต้องจ่ายภาษีรายได้ในที่สุด

10. เยาวชนอายุ 16 ปี มีสิทธิทำสัญญาการฝึกอาชีพด้วยตัวเองไหม

ไม่ได้ เยาวชนที่อายุต่ำกว่า 18 ปี ต้องมีหนังสือยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง และพ่อแม่ ผู้ปกครองเองก็ต้องลงรายชื่อร่วมในสัญญาการฝึกอาชีพนั้นๆ

11. มีการกำหนดรายได้ขั้นต่ำของการฝึกอาชีพหรืองานพิเศษระหว่างปิดภาคเรียนสำหรับเยาวชนไหม

ไม่มี เงินเดือนจากการฝึกอาชีพ สามารถต่อรองกันได้ ในตอนท้ายพ่อแม่ก็ต้องยอมรับในข้อตกลงนั้นด้วย

12. พ่อแม่มีสิทธิที่จะตรวจสอบบัญชีธนาคารของลูกๆ ตัวเองไหม

ไม่มี ธนาคารไม่มีสิทธิที่จะอนุญาตให้พ่อแม่ตรวจสอบบัญชีของลูก **ยกเว้น** ลูกจะเป็นผู้อนุญาต แต่เด็กๆ ต้องรายงานพ่อแม่เกี่ยวกับยอดเงินในบัญชีของตัวเอง เนื่องจากพ่อแม่ต้องการข้อมูลนี้ในการชำระภาษี

13. เยาวชนมีสิทธิลงทะเบียนเรียนใหม่ หากพ่อแม่มีเงินไม่พอ

เยาวชนมีสิทธิที่จะทำเช่นนั้นได้ หากจำเป็น เยาวชนสามารถทำเรื่องขอทุนการศึกษาจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้

ที่มา : นิตยสาร Beobachter, ฉบับวันที่ 22 สิงหาคม 2014

(Beobachter.ch)

แปลโดย วีรณา และฮันส์ ฟอเรอร์

เรียบเรียงโดย โรส

บรา บ้านพักคนชรา

โดย นกสูก

แต่ไหนแต่ไรเรามักได้ยินว่า การเลี้ยงลูก ยิ่งโตยิ่งปัญหาเพิ่มขึ้น ยิ่งโตก็ยิ่งแพง ซึ่งก็จริงตามนั้น แต่ที่ยิ่งกว่านั้น ยิ่งแก่มากเท่าไร ยิ่งแพงอีกหลายเท่า ชีวิตระดับปานกลางอย่างเรา เงินเดือนน้อย เงินบำนาญก็น้อยตามลงไป เมื่อแก่เฒ่า ลูกหลานที่นี้เขาไม่ช่วยดูแล เมื่อทนอยู่บ้านจนร่างกายสังขารอ่อนแรง ช่วยตนเองไม่ไหวแล้ว ก็ต้องไปอยู่บ้านพักคนชรา ซึ่งมีค่าใช้จ่ายระหว่าง 4,000 – 10,000 ฟรังก์ต่อเดือน ขึ้นอยู่กับการดูแลรักษาตามอาการ ค่าหมอ ค่ายา ค่าคนดูแล ต้องการจะอยู่ห้องเดี่ยวหรือห้องคู่ ขนาดห้องพักต้องใหญ่มากไหม แล้วจะหาเงินที่ไหนมาจ่ายได้แล้ว เงินบำนาญก็ไม่มาก น้อยกว่าเงินเดือนที่เคยได้รับสมัยทำงานเสียอีก แล้วจะอยู่อย่างไรเล่า ยังยัง อย่าเพิ่งวิตกจนเกินเหตุ

ในสวิตเซอร์แลนด์ กิจกรรมบ้านพักคนชรามีประมาณ 1,600 แห่ง มีคนแก่อายุเกิน 80 ปีขึ้นไป ประมาณเกือบ 300,000 คน ค่าใช้จ่ายในการไปอยู่ที่บ้านพักคนชรา

วันละอย่างต่ำประมาณ 140 ฟรังก์ ถ้าไม่ป่วยไข้ ไม่ต้องใช้หมอ ใช้จ่าย จนถึงประมาณ 250 ฟรังก์ หรือถ้าต้องการใช้บริการที่เลิศหรูมากขึ้น ก็อาจต้องจ่ายถึงวันละ 1,000 ฟรังก์ ราคาพอๆกับโรงแรมห้าดาวเลยเชียวนะ

เมื่อเป็นเช่นนี้ เราก็ต้องเตรียมพร้อม ในยามที่ยังมีแรงทำงาน ควรเก็บหอมรอมริบ สำรองเงินไว้บ้าง เพราะเมื่อเวลานั้นมาถึง เราต้องใช้ทั้งเงินบำนาญรวมกับเงินสะสมจากการทำงาน และทรัพย์สินที่มีอยู่ เป็นค่าใช้จ่ายเพื่อบ้านพักคนชรา และเมื่อใดที่ทรัพย์สินเหล่านั้นหมดไป ไม่พอที่จะจ่าย จะเป็นอย่างไร ถ้าเป็นเช่นนั้นสามารถขอ “**เงินสวัสดิการเพิ่มเติม**” (Ergänzungsleistungen, Prestations complémentaires, Prestazioni complementari) จากสำนักงานสังคมสงเคราะห์ เพื่อเสริมให้มีค่าใช้จ่ายเพียงพอสำหรับบ้านพักคนชรา **จากสถิติ** มีคนชราประมาณครึ่งหนึ่ง ต้องขอเงินสวัสดิการเพิ่มเติม ลองคิดซิว่า รัฐต้องจ่ายเงินช่วยผู้สูงวัยต่อปีจำนวนเท่าไร แล้วเงินนี้มาจากที่ไหนกัน

จะต้องหมดตัวก่อนหรือเปล่า ถึงจะได้รับ

“เงินสวัสดิการเพิ่มเติม” รัฐยังไม่ใจร้ายขนาดนั้น เรายังมีสิทธิที่จะมีทรัพย์สินส่วนตัวบ้างจำนวนหนึ่ง เช่น คนโสดสามารถมีเงินได้ไม่เกิน 37,500 ฟรังก์ ถ้าเป็นคู่สมรส มีรวมกันได้ไม่เกิน 60,000 ฟรังก์ หรือถ้ามีอสังหาริมทรัพย์ เช่น อพาร์ทเมนต์ หรือบ้าน ซึ่งมีมูลค่าไม่เกิน 300,000 ฟรังก์ ไม่ต้องถึงกับขายบ้าน ในกรณีที่ยังต้องการอยู่บ้านและมีผู้ดูแลสุขภาพ ช่วยงานบ้าน ซึ่งบริการถึงบ้าน

สำหรับคนร่ำรวย ถ้าคิดว่าจะขอเงินสวัสดิการ โดยริบใช้เงินให้หมด หรือริบยก ริกอินไปให้ลูกหลาน จนเหลือคงคลังส่วนตัวนิดเดียว **อย่าคิดเลยคะ** รัฐเขารู้ทัน และตรวจตราได้จากใบแจ้งภาษีย้อนหลังที่เคยแสดงทรัพย์สินไว้

คุณภาพชีวิต ของผู้อยู่ในบ้านพักคนชรา เรื่องที่อยู่ทีกิน นับว่ามีมาตรฐานสูงพอสมควร ได้รับการรักษาพยาบาลด้วยยาอย่างดี แต่จำนวนหมอและพยาบาล หรือผู้ดูแลมีจำนวนน้อย เมื่อเทียบกับจำนวนคนชราในบ้านพัก คนชราที่ช่วยเหลือตนเองได้น้อย อาจไม่ได้รับการดูแลเต็มที่ ถ้าเดินเหินด้วยตนเองไม่สะดวก อาจต้องนั่ง-นอนอยู่แต่ในห้อง เจ็บเหงาเพราะ

ลูกหลานไม่ได้มาเยี่ยมทุกวัน เพื่อนก็เหลือน้อยเต็มที่ เพื่อนร่วมบ้านพักต่างก็ป่วย ทั้งยังไม่คุ้นเคยกันมาก่อน ดังนั้นบรรยากาศในบ้านพักหลายแห่งจึงไม่น่าอภิรมย์เท่าไร ทั้งค่าใช้จ่ายก็ค่อนข้างสูง หลายคนจึงย้ายถิ่นไปอยู่เมืองไทย ซึ่งสามารถจ้างคนดูแลส่วนตัว ได้รับการบริการอย่างอ่อนโยน ได้รับการเอาอกเอาใจอย่างดี ถ้ายังแข็งแรงพอที่จะช่วยเหลือตัวเองได้บ้าง อาจจะย้ายไปอยู่แถวๆ สเปน หรือประเทศอื่นซึ่งอากาศอบอุ่นกว่า และค่าครองชีพต่ำกว่าในสวิตเซอร์แลนด์

ไม่มีใครหลีกเลี่ยงความแก่ไปได้ จึงไม่ควรประมาท ต้องเตรียมพร้อม ดูแลสุขภาพทั้งกายและสุขภาพใจ รวมทั้งการเก็บหอมรอมริบไว้ใช้ยามชราและเจ็บป่วย ขอให้ทุกคนมีสุขภาพพลานามัยแข็งแรงสมบูรณ์ตราบนานเท่านาน นะคะ

จอมวางแพน

โดย ก. ไตรคำ

พอกันที ทำงานมาตลอดชีวิตแล้ว อยากมีเวลาสำหรับตัวเองมากขึ้น ขอลดการทำงานลงก่อนสัก 20 % ในเวลาเดียวกันขอให้ Pensionkasse / Caisse de pension (PK, 2a) จ่ายเป็นเงินสดจากจำนวนที่ลดการทำงานนี้ คือ 20 % เพื่อลดการจ่ายภาษี

คนส่วนมากจะทำงานจนอายุครบเกษียณ เช่น หญิง 64 ปี ชาย 65 ปี แต่มีอีกจำนวนหนึ่ง อยากเกษียณล่วงหน้า เมื่ออายุ 60 หรือ 62 ปี ทางรัฐก็มีทางสายกลางให้เลือก คือ Teilpensionierung / Retraite partielle โดยขอให้ PK แยกจ่ายเป็นเงินสด Kapitalbezüge / Versement en espèces หลายครั้ง จะได้ลดการจ่ายภาษี

ตัวอย่าง ชายอายุ 61 ปี มีเงินสะสมอยู่ใน PK 500,000 ฟรังก์ ลดการทำงานลง 20 % และขอรับเงินสด 20 % จาก PK คือ จำนวนเงิน 100,000 ฟรังก์ จ่ายภาษีตามรายได้นี้

อายุ 63 ปี รับเงินสดอีก 100,000 ฟรังก์ จ่ายภาษีตามรายได้นี้อีกเช่นกัน

(สมมุติว่าเขารับครั้งแรกไป 200,000 ฟรังก์ เขาต้องจ่ายภาษีสูงตามรายรับนั้น)

ถ้าทยอยรับครั้งละ 100,000 ฟรังก์ จะประหยัดภาษีได้ถึง 1,500-5,600 ฟรังก์

เมื่ออายุครบ 65 ปี ต้องการเงินที่เหลือทั้งหมด ก็ยังจ่ายภาษีน้อยกว่าการรับเงินสดครั้งเดียว

แต่ทั้งนี้ ทั้งนั้น ต้องได้รับการยินยอมทั้งจากฝ่ายนายจ้าง และ PK ด้วย

ดีที่สุด ขอให้ปรึกษาผู้รู้ เช่น Steuerberater / conseiller fiscal ก่อน **ศึกษาข้อมูลให้รอบด้าน**

อย่าลืม คำนวณระยะเวลาในการขอรับเงินแต่ละครั้งด้วย เกือบทุกรัฐ จะอนุญาตให้รับเงิน Kapitalbezüge ได้สองครั้ง โดยแยกจ่ายภาษีแต่ละครั้ง

เงื่อนไขที่ต้องรู้

- 1) เวลาทำงานที่ลดลง เช่น 20 % จะเปลี่ยนแปลงไม่ได้จนอายุครบเกษียณ
- 2) เมื่ออายุครบเกษียณ ยังมีโอกาสเลือกที่จะรับเป็น Kapital (เงินสด) หรือรับ Rente / pension (เงินบำนาญรับเป็นเดือน)

หมายเหตุ รายละเอียดต่างๆของแต่ละรัฐจะไม่เหมือนกัน เช่น Freiburg, Nidwalden, St. Gallen ยอมรับ Teilpensionierung จาก 20 % แต่บางรัฐต้อง 30 % เพื่อจะเก็บภาษีให้ได้มากขึ้น

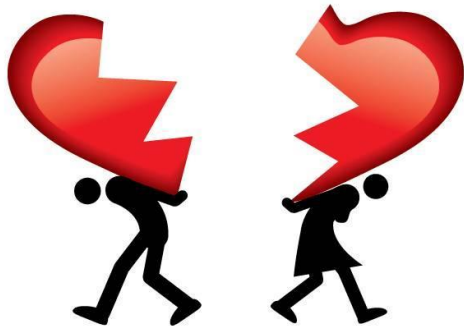
แม้ไม่ต้องการจ่ายภาษี เขาก็จัดให้อยู่แล้ว ไม่ว่าชาติไหนในโลกพอรู้ว่าจะต้องเสียภาษีก็ไว้อยู่หรือร้องลั่นทั้งนั้น

อย่าลืม อย่าลืม ถ้ามีทะเบียนสมรส เงินจาก PK เป็นของสามีภรรยา ขอให้ทำความเข้าใจ ก่อนจะเซ็นตั้งชื่อเอาเงินสดออกมา เมื่อรับเงินสดมาแล้ว ต้องวางแผนต่อไป จะใช้เงินลงทุนอย่างไร ใครรับผิดชอบบัญชีเงินจำนวนมากมายนี้ รายจ่ายต่างๆ เพื่อเป็นหลักประกันตลอดชีพ

บางท่านกังวลว่า ถ้าสิ้นชีวิตไปก่อนเงินจะหมด กลัวลูกจะไม่ได้ จะเห็นได้ว่าทางรัฐก็มีทางเลือกให้เรา ที่จะเอาเงินออกมาเก็บรักษาไว้เอง แต่ที่สำคัญต้องตัดสินใจร่วมกัน **สามีและภรรยา** ว่าจะทำอย่างไรกันดี **ขอให้โชคดีเงินทองไหลมาเทมา.....**

ตามมา ตอบไป

โดย พี่หญิงไทย

หย่าที่สวิตฯ หรือที่ประเทศไทย

ในฉบับเดือนธันวาคม 2557 ได้เล่าถึงปัญหาเรื่อง ถ้าต้องการหย่า จะเริ่มดำเนินการอย่างไรดี ปัญหาหย่าร้างยังเป็นคำถามเกือบทั้งหมดของการรับฟังทางโทรศัพท์สายตรงของสมาคมฯ หลายคนเมื่อไม่เข้าใจสิทธิหน้าที่ ที่ควรได้รับ จึงเสียเปรียบคู่สมรส เช่นพยายามข่มขู่ เนี่ยตำราจะจับนะ ใบอนุญาตพำนักรจะขาดแล้ว เนี่ยไม่มีงานทำนะ จะไล่ออกจากบ้านแล้วนะ พยายามไล่เราหญิงไทย แม้เป็นแม่ของลูก ให้รีบกลับไปเมืองไทย ผลักไส รับผิดชอบตัวเครื่องบินให้กลับเมืองไทย เหมือนเขาใจดี แต่อย่าหลงกล ตราบใดที่ยังจดทะเบียนสมรส ภรรยาและสามีต้องมีหน้าที่เกื้อกูลดูแลกัน

1. หย่าที่ไหน

ไม่ว่าคุณทั้งสองจะจดทะเบียนสมรสกันที่ไหน ถ้ายังอยู่ในประเทศสวิตฯ ต้องดำเนินเรื่องหย่าในสวิตฯเท่านั้น เพื่อประโยชน์ของคุณเอง เพราะการหย่าจะต้องดำเนินการโดยศาล ซึ่งให้ความยุติธรรมในเรื่องการสำรวจทรัพย์สิน และแจ้งสิทธิที่พึงได้พึงมีจากทรัพย์สินนั้น โดยเฉพาะเรื่องการแบ่งเงินสะสมกองทุนที่เป็นสิทธิของทั้งสองฝ่าย ตลอดระยะเวลาที่จดทะเบียนสมรส จึงขอให้รอจนกว่าการตัดสินของศาลแล้ว ค่อยคิดว่า คุณจะอยู่ที่นี้หรือจะต้องกลับประเทศไทย

2. สิทธิพำนักรหลังการหย่า

ถ้าเรามีใบอนุญาตพำนักร ซี หรือได้หนังสือเดินทางสวิสแล้ว หรือ ใบพำนักร บี และมีลูก ก็ยังมีสิทธิอยู่ในสวิตฯต่อไป แต่อย่างที่บอก สถิติการหย่าร้างหลังแต่งงานกันระยะสั้นๆเริ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ เพราะความอดทนของสังคมปัจจุบันน้อยลง

3. ค่าเลี้ยงดูบุตร

เมื่อศาลพิพากษาให้หย่าขาดจากกันแล้ว ศาลจะมีคำวินิจฉัย ในเรื่องค่าอุปการะเลี้ยงดูสำหรับคู่สมรสอีกฝ่าย และสำหรับบุตร รวมทั้งข้อตกลงในเรื่องสิทธิและหน้าที่ของบิดามารดา ได้แก่ สิทธิในการเยี่ยมเยียนบุตร อำนาจปกครองบุตร และหน้าที่ในการจ่ายค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตร

ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กำหนดไว้ว่า “ค่าอุปการะเลี้ยงดูระหว่างสามีภรรยา หรือระหว่างบิดามารดากับบุตรนั้น ย่อมเรียกจากกันได้ เมื่อฝ่ายที่ควรได้รับอุปการะเลี้ยงดู ไม่ได้รับการอุปการะเลี้ยงดู หรือได้รับการอุปการะเลี้ยงดู ไม่เพียงพอแก่อัตภาพ ค่าอุปการะเลี้ยงดูนี้ ศาลอาจพิจารณาให้เพียงใดหรือไม่ให้ ในการกำหนดค่าอุปการะเลี้ยงดูนั้น ศาลจะต้องพิจารณาถึงฐานะของผู้มีหน้าที่ต้องให้ ซึ่งส่วนใหญ่ก็คือสามีของคุณ และพิจารณาฐานะของผู้รับคือภรรยาและบุตร ตลอดจนค่าใช้จ่ายจำเป็นอื่นๆประกอบด้วย แต่ปัญหาที่อาจเกิดคือ ผู้ต้องจ่ายค่าเลี้ยงดู เพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาล โดยเฉพาะค่าเลี้ยงดูบุตร ต้องไปร้องเรียนศาลอีกครั้ง

ปัญหาทั้งหลายมีหนทางแก้ไข ใช้สติ ใช้ความเห็นที่ถูกต้อง สถิติปัญหาทั้งหลาย สามารถฝึกฝนได้ “ยามสงบ เราฝึก ยามศึก เราออกรบ” เมื่อฝึกฝนดีแล้ว ย่อมสามารถชนะศึกทั้งหลายนั้นได้.....

เรื่องเล่าเมื่อข้าพเจ้ามาอยู่สวีเดน แต่..คุณตาปู่จากไป และคุณยายที่ยังอยู่

โดย โยทะกา

หลังจากที่โยทะกาย้ายมาอยู่ในตึกหลังนี้ไม่นานนัก เพื่อนบ้านห้องตรงข้ามก็ย้ายออกไป หลังจากนั้นไม่นานคุณตากับคุณยายคู่นี้ก็ย้ายเข้ามาอยู่ วันแรกที่คุณตาคูณยายย้ายเข้ามาก็นำธรรมเนียมใหม่ๆ ที่เราไม่รู้จักมาด้วย คุณตากับคุณยายมากดริงแนะนำตัวกับเรา แถมยังมีช็อกโกแลตมาฝากคนตัวเล็กด้วย นั่นแสดงว่าคุณตาคูณยายได้ทำการบ้านเรื่องเพื่อนบ้านมาเรียบร้อยแล้ว คุณตานั้นอายุมากแล้ว นอกจากหูไม่ค่อยดีแล้ว ยังต้องนั่งรถเข็น ส่วนคุณยายยังดูสดใสแข็งแรงดี

คุณตากับคุณยายทั้งสองท่าน เป็นมิตรและน่ารักมาก เจอเราสองคนแม่ลูกเมื่อไหร่ ก็จะทักทายพูดคุยถามสารทุกข์สุขดิบเสมอ พอได้ยินว่าลูกสาวโยทะกาวันเกิด คุณยายก็นำของขวัญไปใส่ตู้จดหมายให้ ทำให้คนตัวเล็กดีใจและประหลาดใจยิ่งนัก และคุณยายยังจดวันเกิดของคนตัวเล็กลงปฏิทินไว้ด้วย วันเกิดปีถัดมา คุณยายก็นำของขวัญมาใส่ตู้จดหมายเช่นเดิม นับเป็นน้ำใจที่มีค่าสำหรับเรา

ทั้งสองท่านย้ายมาจากเมืองอื่น เราทราบว่าคุณตาเคย

เป็นวาทยากรประจำวงออร์เคสตราที่มีชื่อเสียง และคุณยายเป็นนักไวโอลินประจำวงออร์เคสตราเช่นกัน ทั้งสองท่านอยู่ที่นี้อย่างเรียบง่ายสงบ เราแทบไม่เคยเห็นคุณตาออกไปข้างนอกเลย ส่วนคุณยายโยทะกาเคยเจอที่ซูเปอร์มาเก็ต หรือในห้องซักผ้าบ้าง หรือยามเราเปิดประตูบ้านออกมาพร้อมกันบ้าง

เมื่อปลายปีที่ผ่าน เข้าวันหนึ่งตอนที่โยทะกา กำลังจะออกนอกบ้าน เปิดประตูออกมาก็เจอคุณยายพอดี คุณยายยืนอยู่หน้าประตูนานผิดปกติ ดูเหมือนพยายามจะไขประตูบ้าน โยทะกาส่งเสียงทักทายเช่นเคย คุณยายหันมามอง โยทะกาเพิ่งสังเกตว่าคุณยายสวมชุดดำทั้งชุด บทสนทนาเราเป็นดังนี้

“สวัสดีค่ะ คุณสบายดีไหมค่ะ?”

“สวัสดีค่ะ ฉันสบายดี แต่..สามิฉัน...”

คุณยายพูดตะกุกตะกัก

โยทะกา ยืนรอฟังคำตอบโดยไม่ถาม

“สามิฉันจากไปตอนตีห้าเช้าวันนี้”

แล้วคุณยายก็นิ่งเงียบน้ำตาคลอ

โยทะกา ยืนนิ่งอยู่ไปชั่วขณะ ก่อนจะเอื้อมมือไปจับมือคุณยาย และเอ่ยแสดงความเสียใจ น้ำตาของคุณยายร่วงพรู จากจับมือคุณยายโยทะกาจึงเปลี่ยนไปโอบไหล่ปลอบโยน กลืนแอลกอฮอล์ระเหยมาเข้าจมูก คุณยายคงดื่มเพื่อปลอบประโลมตนเอง ก่อนสะอื้นร้องมาจากที่อกโยทะกาจนต้องสะกดยกลืนเอาไว้ ประตูบ้านเราห่างกันแค่ไม่กี่ก้าว แต่โยทะกาไม่ได้รับรู้อะไรเลย

โยทะกาไม่รู้ว่าจะต้องทำอะไรและช่วยเหลืออะไร จึงได้แต่เอ่ยปากว่า หากต้องการความช่วยเหลือก็ขอให้มากดริง ยินดีให้ความช่วยเหลือทุกอย่าง คุณยายขอบอก ขอบใจอยู่นาน

โยทะกา กลับมาบ้านแล้ว จึงชวนลูกสาว กราบพระ ขอให้ดวงวิญญาณของคุณตาไปสู่สุคติ แม้ความเชื่อ

เราจะต่างกัน แต่ฉันเชื่อว่าคุณตาคงรับรู้ที่เราอาศัย
กับการจากไปของคุณตา

และต่อไปก็เป็นเรื่องที่โยทะกาต้องขบคิด เราควรจะ
ทำอะไรต่อ ควรจะไปงานศพคุณตาหรือไม่ ควรมอบ
อะไรเพื่อแสดงความอาลัยหรือไม่ เพราะโยทะกาไม่
เคยมีประสบการณ์ ไม่รู้ธรรมเนียมปฏิบัติ ไม่รู้ความ
เหมาะสมควร เมื่อคิดไม่ตก โยทะกาจึงต้องหาตัว
ช่วย ว่าแล้วก็ไปตามเพื่อนบ้านที่อยู่ถัดไป เป็นอันได้ข้อ
สรุปว่า ดอกไม้หรือการ์ดแสดงความเสียใจ คือสิ่งที่ควร
นำไปให้ ส่วนงานศพ หากไม่ได้รับเชิญก็ไม่สมควรไป
และธรรมเนียมปกติของที่นี่ คือ ถ้าคนในตึกเสียชีวิต
จะมีการติดประกาศแจ้งที่บอร์ด โดยครอบครัวของผู้เสียชีวิต

โยทะกาไปเลือกซื้อดอกไม้ แทนการเขียนการ์ด
เพราะไม่รู้จะเขียนว่าอย่างไร ไปซื้อดอกไม้ แต่คิดไม่ตก
ว่าสมควรจะให้ดอกไม้ประเภทไหน ที่นี่เขาจำกัดสี
เฉพาะสำหรับงานศพหรือไม่ โยทะกาก็ไม่ทราบ จึง
สอบถามพนักงานขายดอกไม้ อย่างแรกที่เขาบอก คือ
เมื่อก่อนมีสีเฉพาะสำหรับงานศพ คือ สีขาว แต่เดี๋ยวนี้
สีอะไรก็ได้ เพื่อไม่ให้บรรยากาศเศร้าเกินไป จะเลือกสี
ที่สดใสก็ได้ อยู่ทีงบประมาณของเรา จะให้ดอกไม้เป็น
ช่อ เป็นแจกัน หรือเป็นกระถางก็ได้ โยทะกาเลือกได้
ดอกไม้สีกลางๆ ในแจกันสีขาว นำไปให้คุณยาย

หลังจากงานศพของคุณตาผ่านไป ประมาณหนึ่ง
อาทิตย์ ที่บอร์ดก็มีประกาศถึงการจากไปของคุณตา มี
รายชื่อของครอบครัว และลูกๆ หลานๆ ตามธรรมเนียม
ของที่นี่

ผ่านไปประมาณหนึ่งเดือน โยทะกาจึงไปกตกริ่ง
เพื่อถามสารทุกข์สุกดิบ และเชิญคุณยายมาดื่มกาแฟที่
บ้าน คุณยายมาตามคำเชิญ และเล่าว่าเริ่มรู้สึกดีขึ้น
แล้ว จากการสูญเสียคุณตา แต่ยังมีเรื่องราวให้จัดการ

อีกหลายอย่าง อพาร์ทเมนต์ที่อยู่ คุณยายรู้สึกที่ใหญ่
เกินไปสำหรับคนเดียว อาจจะย้ายออก ตอนจะกลับ
คุณยายยังเชิญโยทะกาไปดื่มกาแฟที่บ้านด้วย

ในวันที่โยทะกาไปดื่มกาแฟที่บ้านคุณยาย ดูคุณยาย
สดใสขึ้นกว่าเดิม คุณยายเล่าว่า การใช้ชีวิตคนเดียว
เป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลาปรับตัว มันเศร้า **แต่มันคือ
ความจริงที่เราต้องยอมรับ** โชคดีที่คุณตาจากไป
ก่อน เพราะคุณยายได้ทำหน้าที่ดูแลคุณตาอย่างดี
ที่สุดแล้ว นับตั้งแต่คุณตาเริ่มชรา เพราะหากคุณยาย
จากไปก่อน คุณตาคงลำบากกว่านี้ ตอนนี้คุณยาย
หมดห่วง คงใช้ชีวิตอย่างที่คุณยายอยากทำ แม้จะเดิน
เพียงลำพัง แต่สักวันคงชิน...ตอนที่คุณยายเล่าน้ำเสียง
ฟังสิ้นเครือ.. โยทะกาได้แต่เอื้อมมือไปจับมือคุณยาย
และบีบมือเบาๆ อย่างให้กำลังใจ.....

รักในช่วงสงครามโลก

โดย นภา หลิน

นับว่าเป็นความโชคดี ที่ผู้เขียนได้รับเชิญไปร่วมงานวันเกิด ครบรอบ 100 ปีของสุภาพสตรีผู้สูงศักดิ์ของแคว้นบาวาเลียท่านหนึ่ง (เมืองมิวนิค) ในงานนี้ผู้เขียนได้ข้อมูลต่างๆของผู้คน ในช่วงเวลาของสงครามโลกครั้งที่ 2 มากมาย ตามประสาคนมีอาชีพชืตๆ เขียนๆ ในช่วงเวลาทองแบบนั้นจะต้องไวกับการฟัง และการซักถาม น่าสนใจแล้วใช่ไหมคะ?

ในระหว่างที่บ้านเมืองยังอยู่ในภาวะสงคราม ความรักของหนุ่มสาวในสมัยนั้น แทบจะไม่มีเวลาแห่งความหวานชื่นกันเลย หลายประเทศในยุโรปทางรัฐบาลมีกฎหมายออกมาเลยว่า ผู้ชายที่มีร่างกายแข็งแรงอายุตั้งแต่ 17 ปีขึ้นไปจนถึง 45 ปี จะต้องไปเป็นทหาร ในสมัยนั้นผู้ชายขาดแคลน เพราะผู้ชายไปตายในสนามรบมาก ในยามที่บ้านเมืองปกติ ทหารเกณฑ์ก็คือผู้ชายที่มีอายุ 21 ปี รับใช้ชาติ 2 ปีเหมือนๆคนไทย ไปรบในสมัยนั้น ส่วนใหญ่ไปแล้วกลับ

ในช่วงเวลาของสงครามโลกครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 อาวุธยุทโธปกรณ์ที่ทหารใช้ในสนามรบยังไม่ทันสมัยเหมือนปัจจุบัน เพราะฉะนั้นเมื่อเกิดสงคราม ทางทหารจึงต้อง

ระดมพล หรือเกณฑ์ทหารรวบรวมอย่างมากทีเดียว พอข่าวว่าสงครามใกล้เข้ามาแล้ว ทางทหารก็จะส่งรถบรรทุกออกไปยังหมู่บ้าน เพื่อรับชายฉกรรจ์ตามหมู่บ้านต่างๆ มีบัญชีไปทางดูเลยว่า ครอบครัวนี้มีผู้ชายกี่คน และมีใครบ้าง ที่อายุอยู่ในเกณฑ์ ที่จะเอาตัวไปเป็นทหาร

กฎหมายที่น่ารัก ประการหนึ่ง ที่นึกถึงคราวใด ออดิမ်เสียไม่ได้ คือ ผู้ชายคนไหนเพิ่งจะแต่งงาน จะได้รับการยกเว้นให้อยู่กับภรรยาจนกว่าจะครบ 1 ปี แล้วจึงค่อยไปรับใช้ชาติโดยการไปเป็นทหารเกณฑ์ ส่วนผู้หญิง เด็ก คนแก่ ก็ต้องทำงานในไร่ ในนาอย่างหนัก เมื่อถึงฤดูการเก็บเกี่ยว ประชาชนจะต้องแบ่งข้าวปลาอาหาร พืชในไร่ ในนา ให้กับรัฐบาลครึ่งหนึ่ง ซึ่งการทำมาหากินในช่วงสงครามก็มีความลำบากมาก ต้องทำงานไป หลบภัยจากสงครามไปด้วย การขาดแคลนข้าวปลาอาหารมีอยู่ทุกๆหย่อมหญ้า ชาวไร่ชาวนาจะมีกองกำลังดูแล เพื่อผลผลิตของชาวนาในวันข้างหน้า

พ่อแม่ในสมัยสงครามต่างมีความหวังแค่ ว่า ขอให้ลูกชายรอดชีวิตกลับมาจากสงคราม ขอให้ลูกสาวแต่งงานมีครอบครัว ไปกับสามีชาวไร่ชาวนา ที่มีอาหารการกินเพียงพอ สาวๆในสมัยนั้น ไม่สนใจที่จะแต่งงานกับคนอาชีพอื่น ๆ มากนัก นอกจากผู้ชายที่ทำไร่ทำนา เพราะมั่นใจได้ว่า ชาวไร่ชาวนานั้น มีอาหารกินอย่างไม่อดอยาก รวมทั้งชาวไร่ชาวนาจะมีความปลอดภัยดีกว่าอาชีพอื่นๆ เพราะไม่ว่าข้าศึกฝ่ายรุกหรือฝ่ายรับ ล้วนจะต้องเดินทัพด้วยท้อง ฉะนั้น ชาวไร่ชาวนา คือ แหล่งอาหารของทุกฝ่าย ข้าศึกจะยกเว้นชีวิตชาวไร่ชาวนาไว้ เพื่อจะได้มาขออาหารกินได้

ผู้หญิงในสมัยสงครามได้เรียนหนังสือ แค่อ่านออกเขียนได้ ก็มีไม่กี่คน แม้แต่ผู้ชายก็เช่นกัน โอกาสในการศึกษาเล่าเรียนมีไม่มากนัก พออายุครบ 17 ปี

จะต้องไปเป็นทหาร ผู้หญิงต้องฝึกฝนการทำงานมั่ง
การเก็บถนอมอาหาร รวมไปถึงการทำไร่ทำนา ทอผ้า
ตัดเย็บเสื้อผ้า ในบันทึกของบางเมืองบางประเทศ
ผู้หญิงต้องเข้าไปทำงานในสนามรบด้วย เนื่องจาก
บางประเทศกำลังพลผู้ชาย มีไม่เพียงพอกับการรักษา
เขตแดนของบ้านเมือง นี่คือ ผลร้ายของสงคราม

หนุ่มสาวในช่วงสงครามเมื่อพบรักกัน จะต้องรีบ
แต่งงานกัน เพราะต่างไม่รู้ว่า วันพรุ่งนี้จะมีอะไรขึ้น
การหมั้น การแต่งงานก็ต้องทำอย่างเร่งรีบ และ
จะต้องจัดงานในเวลากลางวันเท่านั้น เพราะเวลา
กลางคืนจะจุดได้จุดไฟไม่ได้ เพราะการโจมตีของ
ข้าศึกส่วนใหญ่จะมาในเวลากลางคืน การทิ้งลูก
ระเบิดจะทิ้งตามแสงไฟ เพราะฉะนั้นที่ไหนมีแสงไฟที่
นั้นย่อมมีอันตราย แม้แต่โรงพยาบาลสนาม ยังต้องมี
การพลางแสงไฟ

หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ผู้คนเสียชีวิตไปประมาณ 6
ล้านกว่าคน ในจำนวนนี้แบ่งเป็นประชากรของ
หลายๆประเทศ อย่างประเทศเยอรมนี โปแลนด์
รัสเซีย อังกฤษ และประเทศฝรั่งเศส คนต้องสูญเสีย
ชีวิต พิกการ พลัดพราก หญิงหม้ายและลูกกำพร้ามีอยู่
ทุกครัวเรือน ความรักของหนุ่มสาวในยุคนั้น เกิดขึ้น
และดับไปอย่างรวดเร็ว รักกันแต่งงานกันพอครบหนึ่ง
ปีต้องจากกัน บางคู่จากกันชั่ววันจันทร์ สามีต้องจาก
ภรรยาไปรบ ในขณะที่ภรรยากำลังท้องแก่ เด็กต้อง
เป็นลูกกำพร้าตั้งแต่ยังอยู่ในท้องแม่ มีเหมือนกันที่
หญิงหม้ายต้องแต่งงานใหม่เพื่อความอยู่รอด

สินสอดทองหมั้นของหนุ่มสาวในสมัยนั้น เรื่องปาก
ท้องสำคัญที่สุด สาเหตุของการเสียชีวิตของคนใน
ตอนนั้น นอกจากถูกยิงถูกระเบิดในสงครามแล้ว เรื่อง
ของการหิวตายก็มีอยู่ไม่น้อยเลย เพราะฉะนั้นสินสอด
ทองหมั้นในการแต่งงาน แทนที่จะเป็นเครื่องเพชร

เครื่องทอง กลับกลายเป็นข้าวปลาอาหาร สำหรับการ
มีชีวิตอยู่มากกว่า พ่อแม่ของเจ้าสาว จึงเรียกสินสอด
เป็นข้าว น้ำตาล หมู เป็ด ไก่ ช้าง ม้า วัว แพะ และ
พืชผักผลไม้

ผู้เขียนเคยได้รับเชิญไปดื่มกาแฟ จากสุภาพสตรีท่าน
หนึ่ง ท่านชี้ให้ดูถึงฉางใส่ข้าวกับถั่วที่เป็นสินสอด เมื่อ
ตอนที่ท่านแต่งงาน ท่านเป็นลูกสาวของเจ้าเมือง
เจ้าบ่าวของท่าน เป็นถึงแม่ทัพผู้มีชื่อเสียง จึงไม่แปลก
เลยที่ จำนวนข้าวและถั่ว ที่เป็นสินสอดของท่านจะมี
มากมายเป็นยุ้งเป็นฉางอย่างที่เห็น นับว่าเป็น
ประสบการณ์ชีวิตครั้งสำคัญของผู้เขียนเลยทีเดียว

ความรักของหนุ่มสาวในแต่ละยุค แต่ละสมัยได้
เปลี่ยนไปแล้ว คนสมัยก่อนมีความรักมั่นคง รักแล้ว
รักเลย การรอคอยสามี ที่จากไปรบ เป็นการรอคอยที่
ยาวนาน ไม่มีกำหนดว่าจะต้องรอถึงวันไหน เดือน
ไหน บางคนรอไปจนชั่วชีวิต สามีก็ไม่ได้กลับมา บาง
รายกลับมาแต่กระดูกและป้ายชื่อ บางคนกลับมาแบบ
คนพิการ แต่ความรักของพวกเขามั่นคง ไม่ว่าจะ
กลับมาในสภาพใด พวกเขาก็มีความชื่นชมยินดี
ผู้หญิงในสมัยสงครามมากมายที่เป็นหม้ายไปจน
ตลอดชีวิต

ความรักของคนสมัยใหม่นี้เกิดขึ้นรวดเร็ว และหมด
ไปอย่างรวดเร็วเช่นกัน เพราะคนรุ่นนี้ความรักของเขา
เหลือเฟือ พบกันปุ๊บรักกันปั๊บ หลังจากนั้นเพียงไม่กี่
ชั่วโมง พวกเขาก็อาจจะโบกมือลากันได้ อย่างไม่มี
ความรู้สึก เสียอกเสียใจอะไรมากนัก นี่คือการ
เปลี่ยนแปลงแบบน่ากลัว จากประสบการณ์ชีวิตที่ผ่าน
มา อยากจะบอกว่า **ความรักเปรียบเหมือนดัง
มงกุฎแห่งชีวิต** อยากจะให้ทุกคนบรรจงสวมมงกุฎ
และถ้าจะถอดออกก่อนเวลา อยากจะให้บรรจงถอด
วางลงอย่างไม่ให้บอบช้ำ....

ดาบวงดนตรีอยู่ที่พลบวงงาน

โดย มาตามโรสมูรี

ฉันเริ่มคิดหนัก ว่าฉันคิดผิดหรือถูกที่ตัดสินใจมาอยู่ สวิตเซอร์แลนด์ ตอนอายุเลย 40 ปีแล้ว ตอนที่เจ้าหน้าที่กรมตำรวจถามฉันว่า “คุณจะไปทำอะไรที่สวิสฯ” ฉันสะอึกกับคำถาม และคิดในใจว่ามันเกี่ยวอะไรกับใบรับรองความประพฤติที่ฉันไปขอ เพื่อใช้สำหรับใบอนุญาตให้จดทะเบียนสมรสที่เมืองไทยด้วย แต่ฉันก็คิดไปในทางที่ดีต่อไปว่า เจ้าหน้าที่ท่านนั้นคงเป็นห่วงอนาคตของเรา ฉันเลยตอบแบบไม่กวนประสาทพร้อมด้วยรอยยิ้มว่า “ไม่ทราบเหมือนกันค่ะ” เพราะ ณ เวลานั้นก็ไม่รู้จริงๆ

กลางเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2553 ฉันย้ายมาอยู่ที่สวิสฯ สิ่ง que ฉันตั้งใจจัดใส่กระเป๋าไปด้วย เพราะคิดว่าสิ่งนี้มีความสำคัญพอๆ กับหลวงพ่อรอด พระเครื่องประจำตัวที่แม่ให้มาตั้งแต่เด็ก สิ่งนั้นก็ คือ ปริญญาบัตร 3 ใบ ทั้งวุฒิปริญญาตรีและปริญญาโท 2 ใบ ด้านการบริหารธุรกิจ และการสอนภาษาอังกฤษ ที่ฉันได้รับมาจากมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงของเมืองไทย

นอกจากความรู้ที่ได้มามากมาย ี่เรียนมา ฉันก็ยังสังสมประสบการณ์ทำงานในเมืองไทยมากมายจนบรรยายในใบประวัติการทำงานได้หลายหน้า วันที่ฉันไปรายงานตัวที่อำเภอ หรือที่เรียกตามภาษาท้องถิ่น ว่า เกมายด์ ฉันตอบอย่างภาคภูมิใจว่า งานล่าสุดที่ฉันทำคือด้านธุรกิจและการตลาด เจ้าหน้าที่ก็ใส่ข้อมูลนั้นลงไปในใบอนุญาตพำนักในสวิสฯ ของฉันด้วย ฉันเคยทำงานในองค์กรต่างประเทศมาหลายสาขา สายการศึกษา งานสังคมสงเคราะห์ และด้านธุรกิจ นอกจากนี้ฉันยังมีอาชีพเสริมเป็นครูสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ และสอนภาษาอังกฤษให้พนักงานบริษัท

และฉันก็ยังรับจ้างแปลเอกสารต่างๆ ด้วย ฉันนี่ขยัน ไม่ใช่เล่นจริงๆ

ฉันไม่ได้จินตนาการมาก่อนว่า คุณวุฒิ และประสบการณ์ต่างๆ ที่ฉันมีนั้น จะไร้ประโยชน์ที่ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ เนื่องจากภาษาเยอรมันอันน้อยนิดที่สวนทางกับอายุอันมากมายของฉัน ฉันเคยดูประกาศรับสมัครงานของบริษัทต่างๆ มักพบว่ามีการระบุอายุสำหรับพนักงานตำแหน่งปฏิบัติการ และฉันก็มีบ้างอาจที่จะสมัครงานในระดับผู้บริหาร ฉันมองเห็นสัญชาตญาณว่า ฉันคงไม่มีโอกาสที่จะได้งานในออฟฟิศอย่างแน่นอน แต่ฉันก็ยังนึกไม่ออกว่าฉันจะทำอะไรดี

ฉันดีนรจนกระเสือกกระสนทำงาน เพราะฉันอยากมีความภูมิใจที่ได้ชื่อของ และมีเงินออมจากค่าแรงที่มาจกน้ำพักน้ำแรงของตัวเอง ฉันไม่ได้ตั้งใจมาเป็นคุณนายชาวเกาะ ฉันจดทะเบียนสมรสบนพื้นฐานของรักแท้ที่แพ้ระยะทาง ไม่ใช่เพราะอยากเป็นมาตามฝรั่งนั่งทับทอง งานที่อุปถิตติดอันดับสำหรับคนไทย เช่น งานในครัว งานทำความสะอาด หรืองานนวดความสามารถของฉันก็ไม่ถึงระดับและไร้ประสบการณ์

อาชีพแรกที่แล่นเข้ามาในความคิด ว่าฉันน่าจะทำได้คือการขายของ ฉันหาข้อมูลว่าควรขายอะไร แล้วใครจะเป็นเหยื่อของฉัน ในย่านที่ฉันอยู่ก็มีร้านโชวห่วยและผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่นำเข้ามาจากเมืองไทยแล้ว ในซูเปอร์มาร์เก็ตต่างๆ ก็มีของจากเอเชียวางจำหน่าย เขาสมทบเป็นผู้นำเข้ากันเองด้วย มีคนไทยมากมายที่ขายอาหารไทยในรถตู้ตามเมืองต่างๆ หรือเร่ไปขายสินค้าหลากหลายประเภทตามตลาดทั่วประเทศ จบข่าว เพราะฉันขี้บอดไม่เป็น ส่วนการขายของทางออนไลน์ก็ไม่ต้องเอ่ยถึงเพราะมีแม่ค้าขี้คอกันขายสินค้าต่างๆ มากมาย มีทั้งสินค้าแบรนด์เนม ทองรูปพรรณ

(ไม่รวมทองหยิบและทองหยอด) บ้างก็ขายหอยและไข่
เอง บ้างก็เป็นเจ้ามือแชร์ข้ามชาติ

เวลาผ่านไปหนึ่งเดือน หลังจากที่ฉันย้ายมาอยู่ที่สวีเดน
ฟ้าก็ประทานงานแรก มาให้ฉันประลองฝีมือ คือ งาน
เก็บและปอกเปลือกข้าวโพดที่ฟาร์มใกล้ๆ บ้าน เดือน
กันยายนจะเป็นฤดูเก็บเกี่ยวข้าวโพด เวลานั้นเป็นช่วงที่
มีฝนตกและอากาศเริ่มเย็น อุปสรรคไม่ได้มีแค่เรื่อง
อากาศ แต่ความสูงของต้นข้าวโพดที่ท่วมหัว ใบหนา
และคมบาดหน้าแทบตา ทำให้ฉันเกือบถอยทัพ การ
เด็ดต้องใช้แรงเยอะ เพราะมันเหนียวมาก และต้องทำ
เวลาแข่งกับรถไถ ที่มีกระบะพวงท้าย ค่าแรงสำหรับการ
การเด็ดคิดเป็นชั่วโมง แต่งานปอกเปลือกคิดเป็น
ตะกร้า ฉันไปทำงานได้แค่ประมาณสองสัปดาห์ แล้ว
งานก็หมด ตกงานต่อ เพราะงานนี้เป็นงานแบบฤดูกาล

หลังจากนั้นก็ไปสมัครงานที่บริษัทจัดหางาน และไม
นานฉันก็ได้งาน ที่บริษัทโลจิสติกส์แห่งหนึ่ง ลูกค้านะ
โรงงาน คือ ซูเปอร์มาร์เก็ต ที่จัดรายการโปรโมชั่นสินค้า
หน้าที่ของฉันคือ ประกอบชั้นวางสินค้าที่ทำจาก
กระดาษแข็งทั้งใหญ่และสูง กระดาษนั้นแข็งและคม
มาก งานนี้ฉันต้องก้มๆ เงยๆ ตลอดเวลาเพื่อแกะ
สินค้าออกจากกล่องและหยิบขึ้นวางบนชั้น ฉันทำงาน
วันละเกือบ 10 ชั่วโมง พอเช้าวันรุ่งขึ้นฉันตื่นขึ้นมา
พร้อมกับความปวดร้าวไปทั่วสรรพางค์กาย แทบจะ
ขยับตัวไม่ได้ สามีทนเห็นสภาพภรรยาที่นอนร้องเพลง

“เจ็บนี้อีกนาน” ไม่ไหวก็บอกให้โทรไปลาออก แต่ฉันไม่
ต้องการให้ใครดูถูกคนไทย ว่า “งานหนักไม่เอา งาน
เบาไม่สู้ หรือสั้นหลังยาว” ฉันชอบสังขารอัน
สะบักสะบอมตั้งแต่วันแรกไปจนครบสัปดาห์ แล้วฉันก็
แจ้งเขาว่า ฉันจะกลับไปเรียนภาษาต่อ (มันเป็นการ
โกหกแบบมีศักดิ์ศรี) ซึ่งทุกวันพฤหัสบดี เวลาบ่ายสองโมง
บริษัทจัดหางานจะแจ้งพวกเราว่า โรงงานมีงานให้ทำ
ต่อในสัปดาห์ต่อไปหรือไม่ และพวกเราก็สามารถแจ้ง
บริษัทในวันนั้นว่า จะทำงานต่อไปหรือไม่ ซึ่งไม่มีการ
ผูกมัดใดๆ ต่อกัน

ปัจจุบันนี้ ฉันทำงาน 7 วันต่อสัปดาห์ วันธรรมดาฉัน
เป็นลูกจ้างในโรงงานประกอบอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับ
โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต และการสื่อสารอื่นๆ งานนี้เป็น
งานฝีมือแบบช่าง อุปกรณ์หลัก คือ เครื่องขันน็อต
ไฟฟ้า ส่วนวันเสาร์อาทิตย์ ฉันก็ไปทำงานที่ฟาร์มไก่
ฉันต้องไปเก็บไข่แต่เช้า งานนี้ไม่หนัก แต่ต้องทนเรื่อง
กลิ่นหอมหวลของอุจจาระไก่ ฉันต้องขัดไข่ให้สะอาด
และคัดขนาดจัดแยกประเภท ที่ฟาร์มจะมีรางรองรับ
ไข่ ที่ไถ่ไว้ในเล้า เชื่อมต่อกับเครื่องส่งไข่อัตโนมัติ ส่ง
มาให้เราจัดใส่ลังถาด แต่ก็มักไข่เสียหลายตัวที่ขอบ
ไข่ตามพื้น โดยเฉพาะตัวสีน้ำตาล ขอบแบนนิทาไก่
ชนิดนี้ ซึ่งฉันไม่ได้แบ่งแยกสีขนไก่

ถึงแม้ว่าฉันจะไม่ได้ใช้ความรู้ที่ร่ำเรียนมา แต่ฉันก็รู้สึก
ว่าตัวเองมีคุณค่า และศักดิ์ศรี เพราะฉันทำงานด้วย
ความตั้งใจและรับผิดชอบ ฉันไม่เคยเกียจคร้านหรือ
เกียจหน้าให้กับใคร ฉันคิดว่างานสุจริตทุกประเภทเป็น
งานที่มีเกียรติ ...

“ให้” อย่างไรไม่เป็นทุกข์

โดย พระอาจารย์พิทยา สุวานิสสโร

นางฟ้าองค์หนึ่ง ได้ชุบเลี้ยงเด็กน้อยผู้น่ารัก ให้เติบโตด้วยความรัก ทะนุถนอม เอาใจใส่ แต่เมื่อใดที่เธอโกรธหรือเด็กน้อยทำอะไรไม่ได้ตั้งใจ เธอก็จะด่าว่า นอกจากนี้นางฟ้ายังหลงใหล ในความสวยงาม สะดวกสบาย และได้ยึดเยียดสิ่งเหล่านั้นให้กับเด็กน้อยด้วย เพราะเธอคิดว่านั้นเป็นสิ่งที่ดีที่สุด เด็กน้อยจึงไม่เคยต้องลำบาก ตรากตรำในชีวิต แต่ในส่วนลึกๆ แล้วนั้น เด็กน้อยมิได้พอใจ ยินดี หรือหลงใหลกับสิ่งของความสะดวกสบายต่างๆ ที่นางฟ้ามอบให้ แต่เขามีสามารถพูดกล่าวสิ่งใดได้ เพราะเขารู้ว่า ทั้งหมดที่นางฟ้าทำให้เขานั้น มาจากความรักในแบบของเธอ เมื่อใดที่เขาไม่ทำตาม ความหวังดีที่นางฟ้ามอบให้ เธอจะเสียใจและเข้าใจเป็นที่สุด และนางฟ้าจะเปลี่ยนกิริยาอาการและแปลงร่างเป็นสัตว์ประหลาดที่น่ากลัว นั่นคือ ภาพที่ติดตา ติดใจเด็กน้อย เขายอมทำทุกอย่างแม้ในสิ่งที่เขาไม่ยอมทำ แต่เขามองลึกซึ้งถึงความรักของนางฟ้าที่มอบให้เขา มันจึงอยู่เหนือเหตุผล ทั้งปวง ไม่มีถูก ผิด ดี ชั่ว แค่ทำหน้าที่ ที่จะทำให้นางฟ้ามีความสุข ทำให้นางฟ้ายิ่งรักเขามากขึ้นๆ

เมื่อเขาเติบโตใหญ่ และได้แยกตัวไปอยู่ตามลำพัง เขาใช้ชีวิตตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิง กับสิ่งที่นางฟ้าต้องการให้เขาเป็น ทำให้นางฟ้าทุกข์ใจ เข้าใจเป็นที่สุด และหันไป

เสพของมีนเมา เพื่อลืมความทุกข์จากการกระทำของเด็กที่ตนเลี้ยงมา และมีอารมณ์โกรธอยู่เสมอ ว่ากล่าวอยู่ตลอดเวลาว่า เด็กเนรคุณ ออกตัญญู ไม่ทำตามในสิ่งที่เธอต้องการ โดยเธอมิได้สังเกตว่ารูปร่างของเธอค่อยๆ เปลี่ยนไปที่ละน้อยจากที่เคยงดงาม ค่อยๆ กลายคล้ายสัตว์ประหลาดมากขึ้นเรื่อยๆ จนไม่มีใครกล้าอยู่ใกล้

มีเพียงเด็กหนุ่มคนที่เธอเลี้ยงดูมา และไม่ทำตามที่เธอต้องการคนนี้เท่านั้น ที่ยอมรับความเปลี่ยนแปลงของเธอ และมาดูแลเธออย่างสม่ำเสมอ เด็กหนุ่ม ไม่สนใจ คำด่าว่า การขบไล่ไสส่ง ของเธอ **เด็กหนุ่มไม่กล่าวว่า** สิ่งใด แต่ยังคงดูแลเธอต่อไป แม้เธอยังไล่อย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยและด่าทออย่างไม่มีชั้นดี บ่นซ้ำซากแต่เรื่องเดิมๆ และอ่อนน้อมให้เขาเป็นใช้ชีวิตในแบบที่เธอต้องการ **เด็กหนุ่มไม่ปฏิเสธ ไม่ยอมรับ เพียงรับรู้ และยังทำความดีอย่างปกติ** ในหนทางของตนเอง ด้วยความอดทน ไม่ได้ตอบ อ่อนโยน อ่อนน้อมถ่อมตน ทำทุกอย่างด้วยความสุขด้วยหัวใจ ไม่สอน ไม่ตักเตือน ไม่มองร้าย แต่ดำรงอยู่ตรงนั้นอย่างสงบเย็น ทำให้นางฟ้าซาบซึ้งใจ ค่อยๆ รับรู้ เปิดใจอย่างช้าๆ ที่ละน้อย ซึมซับพลังแห่งความสุขสงบจากเด็กหนุ่มทุกวันๆ เหมือนเป็นภาพสะท้อน ให้เห็นความน่าเกลียดในตัวเอง แต่ก็ยังไม่ยอมรับ ว่าตัวเองเห็นผิดมาตลอด ซึ่งลึกๆ ภายในใจ รับรู้อยู่เต็มอก ว่าตนหลงผิด

ความกตัญญูตเวที เป็นเครื่องหมายของคนดี แต่คนดีหลายๆ คน ต้องทุกข์ใจ ลำบากใจ อึดอัดใจ กับการที่ต้องแสดงความกตัญญูตเวที ทำหน้าที่ของลูกที่ดี **ทำไมคนดี** ตั้งใจทำดี ต้องเป็นทุกข์ เพราะคนดียังต้องการให้คนอื่นเห็นว่าเราดี ทำให้เราแบกความเป็นคนดีจนเหนื่อย โดยที่เราไม่รู้ตัว เรายังหวังผลในทุกครั้งที่เราทำความดีไม่มากนักน้อย ว่าสิ่งที่ทำไป ให้ไป เขาต้องเปลี่ยนหรือเอาไปใช้ในสิ่งที่ดีด้วย

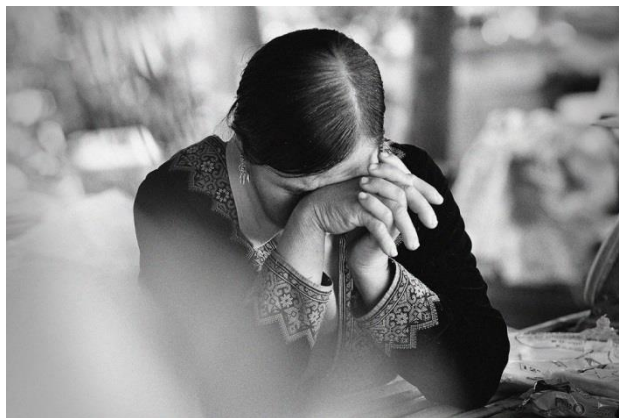
เรายังหวังอะไรมากมายจากการทำความดี ทำให้เราเหนื่อย ที่จะทำให้ เพราะไม่เคยได้ดังหวัง **แต่ถ้าเราทำดี เพื่อได้ทำดี** เราได้รับผลแห่งความดีนั้นทันที โดยไม่ต้องรอว่า เขาจะดีหรือไม่ดี เพราะในส่วนของเรา ได้จบลงแล้ว คือ **สุขสงบใจที่ได้ทำดี** ถ้าเราทำดีได้เช่นนี้ เราจะไม่เหนื่อยที่จะต้องเป็นคนดีในสายตาใคร เพราะมันไม่มีจริง บนโลกมายาแห่งนี้ ถึงแม้เราดี แต่ถ้าเขาไม่ชอบ เขาก็ยังมองเราร้ายหรือไม่ดีอยู่ต่อไป **แต่เราจะไม่หยุดทำดีและทำดียิ่งๆ ขึ้นไป เพราะมีความสุขสงบใจ ทุกครั้งที่ได้ทำดี**

ความกตัญญูทุกเวลา ต้องมีปัญญาเป็นรากฐาน จะต้องเป็นความกตัญญูทุกเวลา ที่ไม่ทำร้ายทั้งแก่ผู้ให้และผู้รับ ไม่เช่นนั้น เราจะได้ไม่ได้แสดงซึ่งความขอบคุณ รู้คุณและตอบแทนคุณอย่างแท้จริง เพราะถึงแม้เราเลี้ยงดูพ่อแม่ เชื้อตอจุจจะระบัสสวระ นำท่านมาแบกบนบ่าทั้งชีวิต ให้ทรัพย์สินเงินทอง ก็หาได้ตอบแทนคุณอย่างแท้จริงไม่ ถ้าท่านยังทุกข์ เติมไปด้วยความโลภ โกรธ หลง เพราะการที่จิตใจของท่านเป็นเช่นนั้น ท่านจะทุกข์อย่างไม่จบสิ้น การได้มีส่วนร่วมแห่งชีวิต จึงไม่ได้เป็นประโยชน์ และไม่ได้ตอบแทนคุณอย่างแท้จริง

ถ้าพ่อแม่เรา เป็นคนเห็นผิด ทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เราในฐานะลูก ไม่ได้มีหน้าที่สั่งสอน อบรมท่าน แต่เราจะ**ใช้ร่างกายที่ท่านให้** ทำหน้าที่ถูกต้องแทนท่าน อย่างมีความสุข ทำให้ ในสิ่งที่ท่านทำไม่ได้ ไม่ตำหนิติเตียนท่าน แต่เข้าใจท่าน และส่งพลังแห่งความดีเหล่านั้นให้ท่าน และถ้าต้องให้ สิ่งของ เงินทอง ทรัพย์สินใด ๆ ต้องดู กำลังของเรา **อย่าให้** เพราะท่านอยากได้ แต่เราจะให้ทุกครั้งด้วยความสุข ไม่เดือดร้อน หรือทุกข์ใจ ให้

ตามกำลังของเรา แม้ท่านจะนำไปใช้ในสิ่งที่ไม่ถูกต้องก็ตาม **ให้แล้วจบ** ถ้าท่าน**ไม่พอ**กับสิ่งที่ให้ เราในฐานะลูก ต้องยอมรับฟัง ความทุกข์ของท่านด้วยสติ และด้วยความสงบ เราไม่ต้องให้ทุกครั้งหรือตามจำนวนที่ท่านต้องการ **ไม่จำเป็นว่าท่านจะเข้าใจหรือไม่** แต่เราต้องเข้าใจและชัดเจนในตัวเอง เราจะไม่ทำตัวเองและคนที่อยู่ร่วมด้วยในปัจจุบันต้องเดือดร้อน

ถ้าเรายังทุกข์ใจ ไม่สบายใจ หลังจากได้ยินคำกล่าวของท่าน ต้องขอบคุณท่าน ที่ทำให้เราเห็นว่า เรายังแบก ยังยึดบางสิ่งบางอย่างจากการให้ ไม่มากก็น้อย อโหสิกรรมให้ตัวเอง ให้กับท่าน ใช้ลมหายใจแห่งสติ ช่วยเยียวยาความทุกข์ในตน และพยายามอยู่ด้วย

ลมหายใจแห่งสติอย่างสม่ำเสมอ ในทุกๆ กิจกรรม เพราะจะเป็นพลังที่จะช่วยให้เราเข้าใจ และรับฟังทั้งเสียงของตัวเอง เสียงของท่านได้อย่างชัดเจนและถูกต้องมากยิ่งขึ้น

เราจะไม่ตกเป็นเหยื่อของอารมณ์เศร้า น้อยเนื้อต่ำใจ มองโลกในแง่ร้ายอีกต่อไป ถ้าเรามีพลังแห่งสติอย่างเพียงพอ โดยการฝึกทุกวันด้วยลมหายใจแห่งการตระหนักรู้ของเรา และความกตัญญูทุกเวลา ที่เปี่ยมสุขสงบ จะเป็นการตอบแทนคุณอย่างแท้จริง แม้ผู้มีพระคุณจะยังไม่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี แต่จิตใจของเราจะไม่ทุกข์ไปกว่าเดิม และยังคงส่งพลังแห่งสติ ความดีงาม สุขสงบในใจเรา ให้ท่านทุกวัน

ทรัพย์สินเงินทอง ยังหาคุณค่าไม่ได้เท่า ความสงบสุขในจิตใจเรา... ช่วยทรัพย์สินภายนอก ยังไม่เท่า ช่วยเยียวยารักษาจิตใจ... **นำทางสว่างให้ผู้มีพระคุณ คือ การตอบแทนคุณสูงสุด.....**

สอนลูก ไม่ให้ขี้บ่น

ปัจจุบันนี้วัยรุ่น และวัยผู้ใหญ่ตอนต้น เริ่มเป็นหนี้กันมากขึ้น เพราะมีปัจจัยหลายอย่างที่สนับสนุนให้สร้างหนี้ได้ง่าย มีสิ่งล่อตา ล่อใจ มากมาย เช่น โทรศัพท์มือถือรุ่นใหม่ ๆ ฯลฯ เพื่อตอบสนองความอยากได้ อยากมีทั้งหลาย ถึงแม้ตอนนี้จะยังไม่มีเงินพอ ก็ไปเอาเงินในอนาคตมาใช้ก่อน ก็แค่รูดบัตรเครดิตก็ได้มาปั๊บ โดยไม่สนว่า จะมีเงินไปจ่ายในเวลาต่อไปไหม ปัญหานี้พวกเราไม่ควรนิ่งนอนใจ จนกลายเป็นปัญหาใหญ่ในอนาคต เพราะเมื่อเริ่มเป็นหนี้กันตั้งแต่วัยต้นๆของชีวิตแล้ว ผลที่ตามมาย่อมไม่ส่งผลดี ทั้งต่อตัวบุคคลผู้เป็นหนี้เอง และสมาชิกในครอบครัว รวมไปถึงส่งผลไปถึงระดับประเทศกันเลยทีเดียว ซึ่งหน่วยงานให้ข้อมูลในเรื่องหนี้สิน ในชีวิต ซึ่งเป็นหน่วยงานในการให้ความรู้ คำแนะนำ ในการป้องกันปัญหาเรื่องหนี้สิน ได้ให้ข้อคิดว่า เราควรจะต้องเริ่มสอนกัน ตั้งแต่ในวัยเยาว์ เราได้นำบทความของคุณ Andrea Fuchs ผู้ให้คำแนะนำในเรื่องหนี้สินของสหรัฐอเมริกา – ไชโลทูน มาเล่าสู่กันค่ะ

เมื่อไร อย่างไร ที่เด็กๆ ควรได้เรียนรู้เรื่องการใช้จ่ายเงิน

ความสามารถในการรอเป็นเงื่อนไขที่สำคัญอย่างหนึ่งเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงิน

ฟังดู ไม่น่าจะเกี่ยวกันเลยใช่ไหมคะ การรู้จักรอ กับการรู้จักใช้เงิน แต่ที่พูดเช่นนี้เพราะ จากผลการสำรวจพบว่า ใครที่มีความสามารถในการรอคอย จะมีความพึงพอใจในตนเอง ปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน และสามารถจัดการเรื่องการเงินได้ดีกว่า (Mischel, 1989) เพราะฉะนั้น สิ่งแรก ที่เราควรจะได้สอนเด็ก ก็คือ การสอนให้รู้จักการรอคอยก่อน โดยการสอน เด็กๆ ในเรื่องการรอคอยง่ายๆ เช่น สอน ให้เด็กๆ รู้จักที่จะรอให้ทุกคนมาพร้อมหน้า จึงเริ่มรับประทานอาหาร รอให้ถึงวันเกิดถึงจะได้ของขวัญหรือของที่ต้องการ รวมทั้งการต่อคิวรอซื้อขนม ซื้อตั๋วหนัง หรือเข้าแถวรอที่จะจ่ายเงิน เด็กบางคนมีความสามารถ ในการรอได้ดี แต่บางคนก็ไม่สามารถรอได้ ถ้าตอนเป็นเด็กเขายังรอยาก เมื่อพวกเขาเป็นผู้ใหญ่แล้ว เขายังรอสิ่งต่างๆ ยากยิ่งขึ้นไปอีก และที่สำคัญ “การรอ สามารถที่จะเรียนรู้ และฝึกฝนกันได้”

การพูดคุยกับบุตรหลานและเด็กวัยรุ่นเกี่ยวกับเรื่องเงิน

เมื่อเด็กเห็นพ่อแม่ ได้เงินมาจากตู้เอทีเอ็ม พวกเขาจะรู้เพียงว่าเงินนั้นถูกกดออกมาง่ายๆ จากตู้เอทีเอ็ม เพียงแค่เอาบัตรพลาสติกสอดเข้าเครื่อง เงินก็ออกมาแล้ว **ฉะนั้นผู้ปกครอง** ควรจะอธิบายให้ลูกหลานเข้าใจว่าเงินนั้นได้มาจากการทำงาน และเงินนั้นจะสามารถกดออกมาจากตู้เอทีเอ็มได้ ก็ต่อเมื่อ เรามีเงินอยู่ในบัญชีธนาคาร และเงินเหล่านั้นก็มีขีดจำกัดที่จะกดออกมาได้เท่าไร เด็กวัยรุ่นส่วนใหญ่ไม่รู้เลยว่า ค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน มากน้อยแค่ไหน เพราะฉะนั้นผู้ปกครองควรพูดคุยกับบุตรหลานให้รับรู้ถึงค่าใช้จ่ายว่ามีอะไรบ้าง เช่น ค่าเช่าที่พักอาศัย ค่ารถ ค่าอาหาร ค่าประกันการเจ็บป่วย ค่าภาษี และยังมีค่าสิ่งของอื่นๆ ที่พวกเขาอยากได้ในวันข้างหน้าอีก แต่อย่างไรก็ตาม

รอนรับค่าใช้จ่ายเหล่านั้นได้ เมื่อบุตรหลานได้รับรู้ข้อมูลที่ถูกต้อง พวกเขาก็จะสามารถนำสิ่งที่รับรู้นี้ไปจัดการกับค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันของพวกเขาได้อย่างดี และยังจะช่วยลดความอยากได้ อยากมีลง ถ้าเงินในกระเป๋ายังไม่พร้อม

เงินค่าขนมกับเด็กวัยประถม

เงินค่าขนม เป็นจุดเริ่มของเด็กๆ ในวัยประถมที่จะได้เรียนรู้ถึงค่าของเงิน ที่พวกเขาได้มา เรียนรู้ว่าจะจัดการกับเงินที่มีอย่างไร ไม่ว่าจะเป็นการใช้จ่ายเงิน และการเก็บออม เงินค่าขนม ควรจะให้เมื่อพวกเขามีความพร้อมและสนใจ ที่จะได้รับเงิน เด็กๆ สามารถเรียนรู้ได้ดี จากการไปจ่ายตลาดพร้อมผู้ปกครอง สินค้าอะไรราคาเท่าไร เสื้อไหมพรมราคาแพงมีคุณภาพดีกว่าเสื้อราคาถูกจริงหรือ การเห็นด้วยหรือโต้แย้งว่า ทำไมถึงเลือกซื้อของใช้พวกนั้น อะไรคือเหตุผลที่จำเป็น ต้องมีของพวกนั้นไว้ในครอบครอง และต้องซื้อด้วยเงินค่าขนมของตัวเองหรือไม่ ทั้งหมดนี้จึงเป็นเรื่องที่ควรได้รับการพูดคุย เพื่อให้พวกเขารู้จักที่จะใช้เงินให้เป็น

เงินค่าเสื้อผ้า หรือ เงินเดือนของผู้เยาว์ จะทำให้เด็กๆ เรียนรู้ได้ดีกว่า เงินค่าขนม

เนื่องจากเด็กๆ จะได้รู้จักกับการใช้เงินในการซื้อของใช้ส่วนตัว เสื้อผ้า และสิ่งของจำเป็นอื่นๆ ด้วยตัวเอง พวก

เขาจะเรียนรู้ว่า ควรแบ่งแยก หรือควรตัดสินใจในการใช้จ่ายอย่างไร เด็กที่ได้รับเงินเดือน เพื่อซื้อของใช้ส่วนตัวนั้น จะรู้จักการใช้เงินได้ดีกว่า เด็กที่ได้รับแต่เงินค่าขนม เพราะเงินค่าขนมนั้น พวกเขาจะคิดถึงแต่เรื่องข้อบป้าง การแต่งตัว และการออกไปเที่ยว **จึงขอแนะนำว่า** เงินซื้อของใช้ส่วนตัวก็ดี เงินเดือนของผู้เยาว์ก็ดี ควรให้เด็กได้สัมผัสก่อนที่จะก้าวเข้าสู่วัยรุ่น และก่อนที่เด็กจะมีความต้องการในเรื่องเสื้อผ้า และการแต่งตัว เวลาที่เหมาะสมคือ ช่วงอายุ 12-14 ปี

เมื่อเด็กๆ ต้องรับผิดชอบต่อการใช้จ่ายของตัวเอง เวลาจะซื้อสินค้าแต่ละอย่าง พวกเขาจะรู้จักคิดไตร่ตรองมากขึ้น และพวกเขาจะรู้จักดูแลรักษาของใช้นั้นเป็นอย่างดี เช่น จักรยาน หนังสือ สิ่งของพวกนี้แทบจะไม่หายเลย โทรศัพท์มือถือก็จะไม่อยากเปลี่ยนบ่อยๆ สโนว์บอร์ดก็อาจจะซื้อแค่มือสองก็พอ หรือแม้แต่แซนวิช ก็อาจจะทำไปเองจากบ้าน ในขณะที่เดียวกัน ผู้ปกครองควรจะมีชี้นะ ในเรื่องความรับผิดชอบต่อการเรียน การดูแลห้องนอนของตัวเอง และความรับผิดชอบต่อครอบครัว ประสพการณ์ชีวิตที่ดีจากครอบครัว จะทำให้เด็กมีความเป็นตัวของตัวเอง และรู้หน้าที่ต่อครอบครัว ได้อย่างสอดคล้องกัน

ความมีอิสระ เป็นตัวของตัวเอง

เด็กวัยรุ่น หรือผู้ใหญ่ตอนต้น เมื่อเริ่มทำงาน ออกมาอยู่โดยลำพัง พ้นอกพ่อแม่ พวกเขามีอิสระ ในสิ่งที่เขาต้องการ บวกกับการเริ่มมีรายได้จากการทำงาน หรือฝึกงาน เป็นของตัวเอง ถ้าใครมีประสบการณ์เกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินมาก่อน ก็ย่อมได้เปรียบคนที่มาเรียนรู้ทีหลัง เอาเมื่อตอนได้รับเงินเดือนก้อนแรกแล้ว เพราะเงินนั้นมันช่างยั่วยวนใจเหลือเกิน กับการที่จะได้ใช้มัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่อยู่อาศัย ที่ตกแต่งไปด้วยเฟอร์นิเจอร์หรูหรา การเที่ยวเตร่ ข้อบป้าง หรือแม้แต่การซื้อของเงินผ่อน ที่คิดว่าราคาถูก การมีบัตรเครดิต หรือ

การก่อหนี้ แต่สำหรับคนที่รู้เรื่องพวกนี้มาก่อน และได้เรียนรู้มาแล้วในเรื่องค่าครองชีพ กับการใช้จ่ายเงิน พวกเขาพอจะมองออกว่า ควรจะจัดการอย่างไรในเรื่องของค่าใช้จ่าย ค่าครองชีพ เพื่อให้สามารถควบคุมการใช้จ่ายให้อยู่ในวงเงินจำกัดได้

เงินเดือนฝึกลงงานคืออะไร

การก้าวเข้าสู่วัยฝึกลงงาน ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงมากมายเกิดขึ้น การขึ้นหน้าที่ดี จะนำพาพวกเขาไปในทางถูกต้องเหมาะสม ทางสายกลางและเกิดความสุขได้กับทุกๆ สิ่งรอบตัว เมื่อถามเด็กวัยรุ่นว่า เงินเดือนฝึกลงงาน หมายถึงอะไร คำตอบที่ได้คือ มันคือเงินของพวกเขาสำหรับข้อปึง หรือใช้ในการเที่ยวเตร่แค่นั้น แต่ในความเป็นจริงทางกฎหมาย เงินเดือนฝึกลงงาน หมายถึง เงินเพื่อใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็ค่าเดินทาง ค่าอาหาร เงินเดือนที่ได้จากการฝึกลงงานนั้น ใช้จ่ายอะไรส่วนไหนบ้าง และยังมีค่าใช้จ่ายในเรื่องใด ที่ผู้ปกครองยังคงต้องรับผิดชอบต่อไปอยู่ ใครที่เปิดบัญชีธนาคารตั้งแต่วันนี้ ก็จะสามารถจัดการกับเรื่องค่าจ่ายรายเดือนได้ และเหลือพอที่จะเก็บใส่บัญชีเงินออมได้ด้วย หรือบางทีอาจจะเหลือพอที่จะจ่ายเงินประกันการเจ็บป่วยเลยก็เป็นได้ นี่แหละที่จะเป็นการเรียนรู้ของผู้เยาว์ ในการจัดการกับเรื่องของเงินๆ ทองๆ ได้ดี เช่น เงินค่ารถโดยสารรายปี ในปีแรก ผู้ปกครองอาจสำรองจ่ายให้ก่อน จากนั้นก็แนะนำให้บุตรหลานจ่ายคืนแบบผ่อนส่งเป็นเดือนๆ จากเงิน

เดือนที่ได้จากการฝึกลงงาน หรือสอนให้เก็บออมแล้วคืนให้ทั้งหมดทีหลัง ส่วนค่าใช้จ่ายอื่นๆ เช่น ค่าที่พักอาศัย ค่าอาหาร ค่าทำความสะอาด ค่าทำอาหาร ค่าซักผ้า เหล่านี้ ควรสอนให้เด็กๆ รู้ด้วยว่า มีค่าใช้จ่ายเหมือนกัน ไม่ใช่ทำให้ฟรีๆ ทั้งนี้ถ้าครอบครัวใดมีปัญหาการเงินไม่เพียงพอกับการใช้จ่าย การที่บุตรหลานของท่านได้ช่วยแบ่งเบาภาระบ้าง ก็จะช่วยลดปัญหาลงไปได้

ผู้ปกครองคือแบบอย่างที่ดี

เพราะเด็กๆ เรียนรู้ จากการเฝ้าสังเกต การกระทำของผู้ใหญ่ พวกเราทำอะไรให้พวกเขาเห็นบ้าง เราทำให้พวกเขาได้เข้าใจหรือไม่ว่า การใช้จ่ายใช้สอยอย่างฉลาดนั้นเป็นอย่างไร และสำคัญอย่างไร เราจัดการกับการใช้จ่ายของเราได้ชัดเจนมากน้อยเพียงใด และถ้าเราอยากให้เด็กๆ เรียนรู้เรื่องการเงิน และการใช้จ่ายเงินที่ถูกต้อง ผู้ใหญ่เองก็ต้องเรียนรู้ที่จะพูดและอธิบายถึงการใช้เงินให้แก่บุตรหลานของท่านด้วย สิ่งเหล่านี้ คือ การเรียนรู้ที่จะป้องกันการเกิดหนี้ ให้เด็กๆ ที่จะเป็นผู้ใหญ่ในอนาคตได้ค่ะ.....

เรื่องโดย: Andrea Fuchs, Schuldenberatung Aargau – Solothurn, Präventionsfachfrau
ที่มา: <http://www.schulden.ch>
<http://www.srf.ch/sendungen/myschool/jung-und-ueberschuldet>
แปลโดย เมธี นิฟ เรียบเรียงโดย โรส

รำลึก 16 ปี สมาคมหญิงไทยเพื่อหญิงไทย สวิตเซอร์แลนด์

เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม พ.ศ. 2541 (ค.ศ. 1998) โดยได้การสนับสนุนของสถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงเบิร์น ให้ใช้สถานที่จัดการประชุม พร้อมกันนี้ สนับสนุนเรื่องการจัดตั้งกลุ่มฯ โดย ฯพณฯ เอกอัครราชทูตดอน ปรมัตถ์วินัย มอบเงินทุนจากกองทุนกาญจนาภิเษก เป็นทุนเริ่มต้นดำเนินงานของสมาคม

สมาคมได้รับการจัดตั้งอย่างถูกกฎหมายของสมาพันธ์รัฐสวิส เมื่อวันที่ 19 มิถุนายน พ.ศ. 2542 (ค.ศ. 1999) สมาคมหญิงไทยเพื่อหญิงไทย เป็นสมาคมที่มีความเป็นกลางทั้งทางการเมือง และความเชื่อทางศาสนา ตลอดระยะเวลา ที่ผ่านมา สมาคมหญิงไทย เพื่อหญิงไทย สวิตเซอร์แลนด์ มีผู้อาสาเข้ามาทำงาน เพื่อชาวไทย มาก หน้าหลายตา และเมื่อมีความจำเป็น ก็ต้องลาออกไป ทำงานอื่นๆ กัน และในโอกาสเข้าปีที่ 17 ของสมาคมปีนี้ เราได้ ทำหนังสือคู่มือ การใช้ชีวิตในสวิตเซอร์แลนด์ “เส้นทางสู่สวิตเซอร์แลนด์” ขึ้นเพื่อเป็นการเฉลิมฉลอง และเป็นการ ปรับปรุงหนังสือคู่มือฯ จากเมื่อ 11 ปีที่แล้ว ที่สมาคมฯ ได้ทำขึ้นมาเป็นครั้งแรก

เราจึงขอนำรายชื่อผู้ที่เคยร่วมงาน เพื่อเป็นการแสดงความขอบคุณ ซึ่งครั้งหนึ่งได้ช่วยกันทำงาน เพื่อชาวไทย ทำเนียบประธานสมาคมหญิงไทยเพื่อหญิงไทย ในสวิตเซอร์แลนด์

ชื่อ นามสกุล	ระยะเวลา
นางศรีสมร เมเยอร์	ค.ศ. 1999 - 2002
นางสุมิตรา ชัลลัมมันน์ และ นางนงลักษณ์ เทรพพ์ (ประธานร่วม)	ค.ศ. 2003 - 2008
นางจารีย์ เคลเลอร์ คีร์โต	ค.ศ. 2009 – ปัจจุบัน

คณะกรรมการสมาคมฯ ในอดีต

ลำดับที่	ชื่อ นามสกุล
1	สุมิตรา ชัลลัมมันน์
2	ศรีสมร เมเยอร์
3	นงลักษณ์ เทรพพ์
4	จริยา มีลเลอร์
5	ผุสดี กเฟลเลอร์
6	ดวงหทัย เฟรค
7	เดียนจิต เยอร์ก
8	วิริยา ศิริวิธการ
9	จิตติพัฒน์ ชัยศักดิ์ชาติรี
10	สกลวรรณ บาสลี
11	สุภัทรา ลินเดอร์ บุญสูง

พวกเราหวังเป็นอย่างยิ่ง ที่จะได้พบหน้ากันอีกครั้ง ในงานประชุมสามัญประจำปี และงานเปิดตัวหนังสือคู่มือฯ เชิญมาร่วมกัน รำลึกถึง 16 ปีแห่งความหลัง ของการร่วมแรงร่วมใจ กันก่อตั้งสมาคมฯ นี้ขึ้นมา ด้วยหัวใจของคำว่า “จิตอาสา” ค่ะ.....

ปฏิทินกิจกรรม

วันเสาร์ที่ 23 พ.ค 2015 เวลา 16.00-19.00 น.	งานประชุมสามัญประจำปี และงานเปิดตัวหนังสือคู่มือ “เส้นทางสู่สวิตเซอร์แลนด์” ที่ Kipferhaus, Dorfstrasse 9, 3032 Hinterkappelen
วันที่ 11-12 ก.ค 2015	งานเทศกาลไทย ที่สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงเบิร์น
วันอาทิตย์ที่ 6 ก.ย 2015	งานวันสังสรรค์ครอบครัวหญิงไทย ครั้งที่ 10 ที่ Pfrundhaus Kirchlindach, Lindachstrasse 14, 3038 Kirchlindach

.....ตัดตามรอยปรุ.....

ใบสมัครสมาชิก สมาคมหญิงไทยเพื่อหญิงไทย ในสวิตเซอร์แลนด์

ชื่อ.....นามสกุล.....
 ชื่อคู่สมรส.....ที่อยู่.....(ถนน,เลขที่).....
 เมือง.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....
 อีเมล.....
 ลายมือชื่อ.....วันที่.....

โปรดส่งใบสมัครนี้ไปที่ Verein Thai Frauen für Thai Frauen, Postfach 11, 3038 Kirchlindach

โปรดส่งจ่ายที่ PC Konto: 87-677365-7 IBAN : CH26 0900 0000 8767 7365 7

ค่าบำรุงสมาชิก รายบุคคล กลุ่ม ชมรม ห้างร้านและองค์กรต่างๆ ปีละ 50 ฟรังก์สวิส

ท่านจะได้รับวารสารรวมข่าว 3 ฉบับต่อปี เข้าร่วมสัมมนา ร่วมกิจกรรมต่างๆ รวมทั้งได้รับข้อมูลความรู้ต่างๆ โดยมี
 ค่าสมาชิกเป็นรายได้ ที่สมาคมฯ นำมาใช้ในการจัดทำเอกสาร และกิจกรรมต่างๆ สำหรับสมาชิก

บริการกงสุลกอนวาลาราชการ

สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงเบิร์น ขอเชิญชวนชาวไทยในสวิตเซอร์แลนด์และลิกเตนสไตน์ใช้บริการกงสุลกอนวาลาราชการ ทำหนังสือเดินทาง จดทะเบียนคนเกิด ลงทะเบียนคนไทยในต่างประเทศ ลงทะเบียนเลือกตั้งนอกราชอาณาจักร และ บัตรประชาชน พร้อมตรวจสอทะเบียน ที่อยู่ และเบอร์โทรศัพท์ที่ให้ต่อสถานทูตฯ

สถานที่ให้บริการกงสุลสัญจร ที่ ร้านอาหารมาลัยไทย

ที่อยู่ Restaurant Malai Thai, Rosentalstrasse 40, 4058 Basel

ในวันที่ 17 พฤษภาคม 2558 เวลา 10.00-16.30 น

ผู้ที่ประสงค์จะรับบริการในวันดังกล่าว โปรดแจ้งสถานเอกอัครราชทูตฯ ล่วงหน้า ที่เบอร์โทรศัพท์ 031-970-3414 เพื่อประโยชน์สำหรับการเตรียมการ ในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ขอความกรุณาเตรียมเอกสารให้ครบถ้วน และเตรียมเงินสำหรับชำระค่าธรรมเนียมให้พอดี ตามรายการ ดังนี้

การทำหนังสือเดินทาง

ให้มาทำหนังสือเดินทางด้วยตนเอง พร้อมยื่นแบบฟอร์มขอทำหนังสือเดินทางที่กรอกแล้ว (ดาวน์โหลดแบบฟอร์ม ได้จาก www.thaiembassybern.org) ภาพถ่ายล่าสุด 1 ใบ สำเนาบัตรประชาชนไทยฉบับล่าสุด สำเนาทะเบียนบ้านฉบับล่าสุด (หากเคยเปลี่ยนชื่อ หรือนามสกุล หรือคำนำหน้า ให้ยื่นหลักฐานด้วย เช่น ใบเปลี่ยนชื่อและนามสกุล ทะเบียนบันทึกฐานะแห่งครอบครัว เป็นต้น) ค่าธรรมเนียม 55 ฟรังก์สวิส

การทำหนังสือเดินทางสำหรับเด็ก (อายุต่ำกว่า 20 ปี)

ขอให้ทั้งเด็ก บิดาและมารดามาเซ็นชื่อพร้อมกัน พร้อมยื่นแบบฟอร์มขอทำหนังสือเดินทางที่กรอกแล้ว (ดาวน์โหลดแบบฟอร์ม ได้จาก www.thaiembassybern.org) ภาพถ่ายเด็ก 1 ใบ สำเนาสูติบัตรของเด็ก สำเนาบัตรประชาชนไทยและสำเนาทะเบียนบ้านไทยของบิดามารดาที่เป็นคนไทย สำเนาหนังสือเดินทางของบิดาและมารดา ค่าธรรมเนียม 55 ฟรังก์สวิส

การจดทะเบียนเกิด

ขอให้ทั้งเด็ก บิดา และมารดามาด้วยกัน และเตรียมทะเบียนเกิดจากทางการสวิส ทะเบียนเกิดจากโรงพยาบาล ภาพถ่ายเด็ก 2 ใบ สำเนาสูติบัตรของทางการสวิส สำเนาบัตรประชาชนไทยและสำเนาทะเบียนบ้านไทยของบิดามารดาที่เป็นคนไทย สำเนาหนังสือเดินทางของบิดาและมารดา สำเนาทะเบียนสมรส สำเนาทะเบียนหย่า (ไม่มีค่าธรรมเนียม)

หมายเหตุ การยื่นจดทะเบียนเกิด ไม่สามารถ ยื่นขอทำหนังสือเดินทางไทยในวันเดียวกันได้

ให้ยื่นขอทำหนังสือเดินทางไทยหลังจากได้สูติบัตรไทย เรียบร้อยแล้ว

การรับเอกสารทางไปรษณีย์

หากต้องการให้สถานเอกอัครราชทูตฯ ส่งหนังสือเดินทางและ/หรือสูติบัตรให้ทางไปรษณีย์ ขอให้ยื่นของจดหมาย (ซองขนาดครึ่ง A4 สำหรับหนังสือเดินทาง / ซองขนาด A4 สำหรับสูติบัตร) จ่าหน้าซองถึงตัวท่านเองพร้อมที่อยู่ชัดเจน และแนบแสตมป์ 7 ฟรังก์ด้วย

หากมีข้อซักถามเพิ่มเติม กรุณาติดต่อฝ่ายกงสุล สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงเบิร์น โทรศัพท์ 031-970-3414 หรือ 031-970-3415 หรือ 031-970-3425 www.thaiembassybern.org อีเมล: thaiembassy.bern@hotmail.com

รายงานกิจกรรมสมาคมหญิงไทยเพื่อหญิงไทย ปี 2014

	เดือน	วันที่	รายการ
1	กุมภาพันธ์	24	ตัวแทนคณะกรรมการสมาคมฯ เข้าร่วมประชุมกับเมืองเบิร์น
2	มีนาคม	16	ประชุมคณะกรรมการสมาคมฯ ที่ Kirchlindach, Bern
3	มีนาคม	18	ประธานสมาคมฯ พบปรึกษาหารือ กับฯพณฯเอกอัครราชทูต นายเฉลิมพล ทันจิตต์
4	มีนาคม	20	ตัวแทนกรรมการ เข้าร่วมฟังเรื่องการเลือกตั้ง ที่สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงเบิร์น
5	เมษายน	1	ตัวแทนกรรมการ เข้าร่วมประชุมกองทุนกาญจนาภิเษก ที่สถานเอกอัครราชทูต กรุงเบิร์น
6	พฤษภาคม	4	ประชุมสามัญประจำปี ที่เบิร์น
7	กรกฎาคม	5-6	ร่วมงานเทศกาลไทย ที่สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงเบิร์น
8	กรกฎาคม	13	หญิงไทยสัญจร ที่ Restaurant Meiers Come Inn, Bülach / ZH
9	สิงหาคม	24	ประชุมคณะกรรมการสมาคมฯ ที่ Kirchlindach, Bern
10	กันยายน	7	งานวันครอบครัว
11	กันยายน	13	สัมมนาโดยจิตแพทย์หญิง อภิสมัย ศรีรังสรรค์ ที่วัดศรีฯ เกรทเซ่นบัค / รัฐโซโลทูร์น
12	กันยายน	14	สัมมนาโดยจิตแพทย์หญิง อภิสมัย ศรีรังสรรค์ ที่ Bülach รัฐซูริค
13	กันยายน	20	สัมมนาโดยจิตแพทย์หญิง อภิสมัย ศรีรังสรรค์ ที่สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงเบิร์น
14	พฤษภาคม	16	ประชุมคณะกรรมการสมาคมหญิงไทยฯ ที่ Kirchlindach, Bern
15	ธันวาคม	1	ร่วมงานถวายพระพรวันเฉลิมพระชนมพรรษา ที่ Bellevue Hotel, Bern
16	ธันวาคม	6	ร่วมงานถวายพระพรวันเฉลิมพระชนมพรรษา ที่เมืองโลซานน์

กิจกรรมประจำ - ตอบปัญหาและให้คำแนะนำทางโทรศัพท์ (079 649 34 32) จำนวน 31 ราย

ทางอีเมลล์และเฟสบุ๊ค จำนวน 12 ราย

- เว็บไซต์ <http://www.thaifrauenverein.ch>

- วารสารรวงข้าว 3 ฉบับ เดือนเมษายน สิงหาคม และธันวาคม

งานประชุมสามัญประจำปี สัมมนาเรื่อง "ระบบการศึกษาในสวิสฯ" และ "ครูแม่"

ผู้เข้าร่วมงาน 36 คน สมาชิกใหม่ 4 คน

หญิงไทยสัญจร สัมมนาเรื่อง "ระบบประกันสังคมในสวิสฯ ให้ประโยชน์อย่างไรต่อเรา"

ผู้เข้าร่วมสัมมนา 30 คน สมาชิกใหม่ 4 คน

สัมมนาหญิงไทย พบจิตแพทย์ 4 วัน 4 เมือง มีผู้เข้าร่วมอบรมทั้งสิ้น 110 คน

